

Situacija na Balkanu. Boji ob celi fronti.

DESNO KRILLO ZAVEZNIKOV SE JE MORALO NEKOLIKO UMAKNITI. — BOLGARI POROČAJO O VELIKIH USPEHIIH. — BOLGARSKE ČETE SO ZASEDLE KAKIH ŠEST ALI SEDAM VASI NA LEVEM BREGU REKE STRUME. — PRODORANJE JUŽNO OD FLORINE. — VENIZELOS JE ZOPET ZAČEL NAVDUŠEVATI GRŠKO PREBIVALSTVO. — VRHOVNI POVELJNIK GENERAL SERRAIL.

Pariz, Francija, 23. avgusta. — General Serrail, vrhovni poveljnik zaveznikov na Balkanu, je danes zvečer sporočil, da je ofenzivno prodiranje Bolgarov in Nemcev popolnoma vstavljeno.

Zadnje generalovo poročilo se glasi: — Zavezniki so utrdili vse svoje postojanke med Moglenico in višinami Veleš ter na ta način zavstavili prodiranje sovražnega centra. Postojanke so tako dobro utrjene, da jih sploh ni mogoče zavzeti.

Srbske čete prodirajo severno od Strupina in so si zadnje dni priborile že več lepih uspehov. Bolgari so bili včeraj vprizorili vroč napad na vas Veleš. Vnela se je izvanredno vroča bitka, v kateri so bili Francozi zmagovalci. Sovražnik se je moral z zelo velikimi izgubami umakniti.

Ob našem desnem krilu pri reki Strumi in ob levem krilu pri Ostrovi je sovražniško ofenzivno prodiranje popolnoma vstavljeno.

London, Anglija, 23. avgusta. — General Mahon, ki poveljuje angleškim četam na Balkanu, poroča, da so se Bolgari utrdili na črti med Jenekenom, Elišanom, Kadavarom in Osmanli.

Bolgari so bili vprizorili napad na one francoske čete, ki so branile most pri Komarjanu. Srbi so se morali pri jezeru Ostrovo nekoliko umakniti.

Atene, Grško, 23. avgusta. — Ko je grško prebivalstvo izvedelo, da so začeli Bolgari prodirati v grško ozemlje, se ga je polotilo veliko razburjenje.

Bivši grški ministrski predsednik Venizelos je zopet začel ščuvati prebivalstvo. Njegova želja je, zanetiti v deželi revolucijo, oziroma toliko uplivati na grško vlado, da bi se pridružila zaveznikom.

Vlada je proti njemu in drugim vojnim ščuvavcem odločno nastopila. V posebnem razglasu je pojasnila, da bodo Bolgari grško ozemlje le začasno zasedli. Bolgari ne bodo zasedli mesta Drama, Seres in Kavala.

London, Anglija, 23. avgusta. — Neka tukajšnja brzojavna agencija je dobila iz Aten poročilo, da so začeli Srbi uspešno operirati proti Morihovu, severno od Soluna. Srbi so zavzeli bolgarske strelne jarke v dolžini 150 metrov.

Berlin, Nemčija, 23. avgusta. — Avstrijske čete v Albaniji so dobile zadnji čas precejšnja ojačenja.

Dunajske oblasti odločno dementirajo vest, ki jo je raztrosila po svetu Havasova agencija, namreč, da je v Albaniji in Črnigori izbruhnila lakota, da se je začelo prebivalstvo puniti in da je pregnalo avstrijsko vojaštvo iz dežele.

Prebivalstvo se prav dobro počuti. Živila in druge potrebščine razdeljuje vojaška oblast.

Berlin, Nemčija, 23. avgusta. — Ofenzivno prodiranje nemških in bolgarskih čet na Balkanu se prav dobro razvija. Bolgari so prepadli Srbe iz okraja Ostrovo ter prodorajo jugovzhodno od Korce.

Poročilo, ki ga je izdal veliki generalni štab, se glasi: — Na planoti zapadno od jezera Ostrovo ni nobene ga Srba več. Samo pri Megleni so vprizorili Srbi par protinapadov, ki so se jim pa temeljito izjalovili.

Bolgarske čete, nahajajoče se ob reki Strumi, izvrstno napredujejo.

Berlin, Nemčija, 23. avgusta. — Bolgarski generalni štab poroča nekoliko podrobnosti o zavstavljenem zaveznikom prodiranju v dolini reke Strume.

Poročilo se glasi:

— Naše čete, ki operirajo med Butkovom in jezerom Tahino, so poglne sovražniško desno krilo nazaj in zasedle na levem bregu reke Strume kakih šest ali sedem vasi.

Bolgari so nadalje razkropili tudi neko francosko brigado, ki je sestajala večji del iz zamorcev in Indijcev. Najbolj uspešna je naša ofenziva južno od Florine. Pri Malareki smo zavzeli nekaj važnih višin in jih utrdili.

Sovražniško pozicijo pri Nidze, katero sta branili dve srbski diviziji, smo z lahkoto zavzeli. Sovražnik se je po par urnem vstavljanju umaknil in pustil na bojišču veliko vojnega materiala.

Vrhovni poveljnik nemških in bolgarskih čet na Balkanu je nemški general Makensen.

Rojaki, Slovenci, spominjajte se slovenskih revežev v starem kraju.

Avstrija in Italija.

Obstreljevanje laških postojank v Astico dolini. — Italijansko uradno poročilo.

Rim, Italija, 23. avgusta. — Vrhovno poveljstvo italijanske armade poroča: — V Astico dolini je sovražnik z vso silo obstreljeval naše pozicije. Povzročena škoda je precejšnja. Misli se, da nas bo prisilil umakniti se, kar se na ni zgodilo.

Na Asiago planoti je začel prodirati med Casero Cingarello in Casero Zebio. Ko se je bil zadosti približal našim pozicijam, smo vprizorili nanj splošen napad in ga poglali v beg.

Pri Gorici in na ostali primorski fronti se vrše neprestano vroči artilerijski boji. Vse izvanredno slabega vremena, naša artilerija skoraj ne more stopiti v akcijo.

Ko se je poskušal danes popoldne približati sovražnik potoku Vertojnica, smo ga pregnali.

Umaknil se je z velikimi izgubami.

Berlin, Nemčija, 23. avgusta. — Vrhovno poveljstvo avstrijske armade razglša:

Na italijanskem bojišču se ni pridržalo ničesar posebnega.

Ob Soči vlada mir.

Liebknecht.

Amsterdam, Nizozemsko, 23. avgusta. — Ko je bil obsojen nemški socialistični poslanec dr. Liebknecht na dve leti ječe, so njegovi zagovorniki poslali na vrhovno okrajno sodišče priziv.

Vrhovno sodišče je priziv zavrnilo in obsodilo dr. Liebknehta na štiri leta ječe.

Napad na skladišča.

Amsterdam, Nizozemsko, 23. avgusta. — Belgijsko časopisje poroča, da so nemški letalci napadli francoska in belgijska vojaška skladišča v Ardoye. — Povzročena škoda kaže ni posebna.

Kitajski ministrski predsednik.

Peking, Kina, 23. avgusta. — Kitajski parlament je odobril nominacijo Li Juan Hungsa, ki bo prihodnji predsednik kitajske republike.

Naslednik dr. Dumbe.

Berlin, Nemčija, 23. avgusta. — Iz Budimpešte poročajo, da bo stavljena jutri v parlamentu interpelacija glede naslednika poslanika Dumbe. Mađžari bodo skoraj gotovo zahtevali, da bo Dumbin naslednik kak Mađžar.

DENAR SE LAHKO ODPOŠLE V STARO DOMOVINO TUDI PO BREŽIČNEM BRZOJAVU.

Cena kronam je ista kot pri navadnih pošiljkih; le za naslov se računa 65 centov za vsako besedo. Najboljše je, da se nam pošlje \$4 za vsak naslov; ako bo kaj preveč, ali kaj premalo, bomo poslali nazaj ali pa sporočili, da se nam še dopolnje.

Zdaj je mogoče poslati le okroglo svoto, kot naprimer: K 100, 200, 300 itd. do K 10.000.

Brezplačne pošiljke grede vse v Nemčijo, od tam se pa pošljejo denarne nakaznice po pošti na zadnje mesto.

Natančno smo poizvedeli, da take pošiljke dosepejo primeroma hitro za sedanje razmere. — Zgodijo se pa kaj lahko, da pošiljatev traja tudi dalj časa in to, ako se napravijo napake pri brezplačnem brzojavu; denarja se ne more izbiti, pač pa je mogoča saksnitev, ako se urine kje kaka napaka.

Kdor želi poslati na ta način denar v staro domovino, mora natančno napisati naslov in dodati: pošlje naj se po brezplačnem brzojavu.

Denar za brezplačne brzojavke pošljite po poštmem Money Orderu ali pa gotov denar v priporočenem pismu, ne pa potom privatnih čekov.

FRANK SÄSSER, 22 Cortlandt St., New York, N. Y.

Železničarji.

Predsednik Wilson se je posvetoval z voditeljima poslanske zbornice in senata. — Kratak proces.

Washington, D. C., 23. avgusta. Odbor železničarskih organizacij se je že naveličal raznih obljub in zagotovil. Ako ne bodo družbe v najkrajšem času dovolile osemurnega delavnika, bodo železničarji enostavno zastavkali. Železničarji so postali nepotrpežljivi in zahtevajo, da naj se jim v najkrajšem času pove, kaj se bo zgodilo.

Na današnjem zborovanju je rekel nek delavski voditelj:

Železnice in železniški voditelji si hočejo pridobiti časa. Tako so delali že mesec in mesec in ravno tako delajo tudi zdaj. Zakaj odlagaš, zakaj nočejo povedati svojega mnenja? Utruditi nas hočejo in vzbuditi v ljudeh nezadovoljnost.

Predsednik Wilson se je danes posvetoval s senatorjem Newlandom in reprezentantom Adamsonom. Baje so odločili, da se bo o ssnovalo permanentno komisijo, ki bo preiskovala take zadeve.

Cela zadeva bo najbrže že tekom par dni rešena in sicer v prid železničarjem.

"Deutschland".

Nemški podmorski čoln je dospel po enindvajset dnevi vožnji v Nemčijo. — Dolga pot.

Berlin, Nemčija, 23. avgusta. — Nemški podmorski čoln "Deutschland", prvi podmorski čoln, ki je preplul Atlantski ocean, je dospel danes popoldne v ustje reke Weser. Kapitan in mornarji so zdravi.

Med prebivalstvom je zavladalo zelo veliko navdušenje. Zavezniki so namreč napeli vse sile, da bi podmorski čoln potopili oziroma vjeli, toda poskus se jim je temeljito izjalovil.

Ob ameriški obali je bilo razpostavljenih vse polno francoskih in angleških bojnih ladij, toda kapitan je premagal vse zapreke in srečno dospel na cilj.

Kodanj, Dansko, 23. avgusta. — Podmorski čoln je plul med Škocijo in Islandijo.

Kdaj bo dospel podmorski čoln "Bremen" v Ameriko, se ne ve. Podmorski čoln je napravil pot iz Baltimora v Bremen v enindvajsetih dneh.

Iz Nemčije v Ameriko je prišel v šestnajstih dneh.

Visoko posojilo.

Tukajšnji bankirji so osnovali posebno zvezo, ki bo posodila francoski vladi \$25.000.000.

GREATERNEWYORSKI SLOVENCNI POZOR!

Se nikdar v zgodovini slovenske naselbine v Greater New Yorku ni bilo takega piknika kot bo v nedeljo, dne 27. avgusta popoldne na vrtu pri "Revnem Lazarju".

Ker je čisti dobiček namenjen skladu "Za revne Slovence v stari domovini", smo prepričani, da bomo videli tam vse, kar je v Greater New Yorku slovenskega.

Kot smo slišali, se vrše že dalj časa velike priprave, tako da bo vsak zadovoljen in da ne bo nikomur ničesar manjkalo.

Posebno zanimiv bo nastop in skupno petje treh slovenskih pevskih društev: "Domovine", "Slavca" in "Brooklynškega Zvona".

Nastopil bo tudi "Jugoslavanski Tamburaški Zbor", ki je med Slovenci že splošnoznana po svojem preizkušenju igranju.

Za ples in za drugo zabavo je vse izborno preskrbljeno.

Na razpolago bodo pristne kranjske klobase, katere bosta preskrbela mojstra Luteršek in Škrabar.

Ker je vodstvo v najboljših rokah, smo prepričani, da bo piknik izpadel tako kot ni še nobeden v slovenski greaternewyorskli naselbini.

Vstopnina je nizka.

Vsak rojak naj pripomore k najpotrebnejemu slovenskemu skladu!

Stališče Rumunske.

Rumunska vlada se nikakor ne more odločiti, kaj naj stori. — Rumunski kralj in diplomati.

Bukarešt, Rumunska, 23. avgusta. Rumunski kralj se je posvetoval danes z različnimi rumunskimi državniki, med katerimi je bil tudi Filipescu. Razpravljali so o političnem položaju. — Če so prišli do kakega zaključka ali ne, se do zdaj še ni moglo dognati.

Sofija, Bolgarsko, 23. avgusta. Bolgarski zunanji minister je rekel nekemu časnikarskemu poročevalcu, da je rumunska vlada sicer začela mobilizirati svojo armado, da pa nima s tem nobenih namenov. — Zunanji minister je baje iz skrajno zanesljivega vira doznal, da se Rumunska ne bo vmešala v vojno.

Berlin, Nemčija, 23. avgusta. — Neka tukajšnja brzojavna agencija je dobila od nekega "znanega diplomata, kateremu so izborno znane rumunske zadeve" poročilo, da se še ni odločilo, če se bo rumunska vlada vmešala v vojno ali ne.

Že od začetka vojne zavezniki na vse načine uplivalo na Rumunsko. Skoraj vsi politiki in vsi časopisi so podkupljeni. Za časa zadnje ruske ofenzive je ta agitacija dosegla svoj višek. Nenadno prodiranje Bolgarov je pa situacijo mahoma izpremenilo.

Ker stavijo Rumunski obe stranke skoraj enake obljube, ne ve, komu bi se pridružila.

Velike izgube.

Berlin, Nemčija, 23. avgusta. — Štab nemške admiralitete je izdal poročilo, iz katerega je razvidno, da so izgubili Angleži in Francozi do 1. avgusta 72 bojnih ladij, ki so imele vsega skupaj 469.000 ton dislocementa. Nemška mornarica je izgubila samo 25 bojnih ladij, ki so imele 62.666 ton dislocementa. Izgube zaveznikov so torej desetkrat večje kot izgube Nemčije. — Pri tem je treba pomisliti, da niso računane niti ruske niti italijanske bojne ladje.

Pozor pošiljatelj denarja!

Vse od negotovega dostavljanja pošte, ki je namenjena v Ameriko v Avstrijo in Nemčijo ter narobe, prejemamo denarne pošiljke za obročila le pod pogojem, DA SE VSELE VOJNE IZPLAČAJE MOGOČE Z ZAMUDO. DENAR JE BO V NOBENEM SLUČAJU ZGUBLJEN, ampak nastati morejo le samode. Mi jamčimo za vsako denarno pošiljatev toliko časa, da se izplača na določeni dan. Istotako nam jamčijo zanesljive ameriške banke, s katerimi smo sedaj v sredi radi vojne in radi popolne sigurnosti pri pošiljanju denarja.

Cene:			
K	\$	K	\$
5....	.85	120....	16.20
10....	1.50	130....	17.55
15....	2.20	140....	18.90
20....	2.85	150....	20.25
25....	3.55	160....	21.60
30....	4.20	170....	22.95
35....	4.90	180....	24.30
40....	5.55	190....	25.65
45....	6.25	200....	27.00
50....	6.90	250....	33.75
55....	7.60	300....	40.50
60....	8.25	350....	47.25
65....	8.95	400....	54.00
70....	9.60	450....	60.75
75....	10.30	500....	67.50
80....	10.95	600....	81.00
85....	11.65	700....	94.50
90....	12.30	800....	108.00
100....	13.00	900....	121.50
110....	14.85	1000....	132.00

Ker se zdaj cene denarja skoraj vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. — Včasih se bo zgodilo, da dobi na-dlovnik kaj več, včasih pa tudi kaj manj. Isti dospel na napad ponavadi par dni kasneje in med tem, to dobi naslednik list v roko, se pri nas cene morda še večkrat spreminjajo.

TVRDEKA FRANK SÄSSER, 22 Cortlandt St., New York, N. Y.

Vzhodna fronta.

RUSI PRIPOZNAVAJO, DA SO NEMCI ZOPET V OFENZIVI. — BOJI V VZHDNEM DELU GALICIJE IN V BUKOVINI. — AVSTRILJSKE ČETE POD POVELJSTVOM PRESTOLONASLEDNIKA.

Petrograd, Rusija, 23. avgusta. — Vrhovno poveljstvo ruske armade priznava v svojem poročilu, da so stopile nemške čete pri Brody zopet v ofenzivo.

Tozadevno poročilo se glasi: — Južno od Kreva, jugovzhodno od Vilne, je vprizoril sovražnik par vročih napadov, katere smo pa uspešno odbili.

Sovražnik letalci so vrgli na postajo v Manevici več kot sto bomb. Povzročena škoda je precejšnja.

Ob Seretu južno od Brody je sovražnik je zopet stopil v ofenzivo.

Ob Prutu, južno od Hrdjuleca, smo zavzeli dve višini, ki sta zelo velike strateške važnosti.

Večerno poročilo se glasi: — Položaj na gališki in volinski fronti je neizpremenjen.

Berlin, Nemčija, 23. avgusta. — Fronta avstrijskega prestolonaslednika: Pri Zabie ob Bistrici smo odbili vse ruske napade. Jugozapadno od Zielone smo vjeli nad 100 ruskih vojakov in zaplenili dve strojni puški.

Fronta generala Hindenburga: Pri Terepelniku je bil vprizoril sovražnik par napadov na fronto generala Ermolija. Vnela se je strahovito vroča bitka, v kateri smo bili mi zmagovalci. Sovražnik se je moral z velikimi izgubami umakniti.

Berlin, Nemčija, 23. avgusta. — Tukajšnje časopisje poroča:

— V bojih, ki so se vršili od 14. do 17. avgusta pri Horozanki, je padlo pet tisoč ruskih vojakov, dočim so znašale naše izgube samo osemdeset mož.

Rusi so vprizarjali napade, mi smo pa streljali s strojnimi puškami in kar kosili ruske črte.

V vzhodnem delu Galicije in v Bukovini se ni pripe-tilo ničesar posebnega. Sovražnik se je že gotovo iznebil misli, da bi prodrli preko Karpatov v Ogrsko nižino.

Ob obeh strani Čarny Czeremosza so poskušali Rusi osvojiti nekaj izgubljenih pozicij. Vprizorili so bili par vročih napadov, ki se jim pa niso obnesli. Na tem delu fronte ni mogoče Avstrijcev premagati.

Zapadna fronta.

ANGLEŽI POROČAJO O VELIKIH USPEHIIH. — JUŽNO OD SOMME SO VDRILI NEMCI V FRANCOSE STRELNE JARKE. — ZAVZETJE STRELNIH JARKOV V DOLŽINI DVESTO METROV.

Pariz, Francija, 23. avgusta. — V svojem popoldanskem poročilu pravi francosko vojno ministrstvo, da so obstreljevali Nemci prvo francosko bojno črto, severno od Somme pri Maurepasu.

Južno od reke Somme so bili vprizorili Nemci nočni napad, ter so osvojili nekaj strelnih jarkov, katere so jim bili Francozi pred par dnevi odvzeli.

Večerno poročilo se glasi: — Severno od reke Somme divja neprestano vroča artilerijska bitka. Na desnem bregu reke Maas so vprizorili Nemci med Fleury in Thiaumont vroč napad, kateri se jim ni obnesel.

Francozi so vjeli kakih dvesto nemških vojakov in zaplenili veliko vojnega materiala.

London, Anglija, 23. avgusta. — Iz angleškega glavnega stana poročajo, da so vprizorili Nemci južno od Thiepvala dva vroča napada na angleške pozicije. Posrečilo se jim je zavzeti par strateških točk, odkoder so jih pa pozneje Angleži pregnali. Nemci so imeli izvanredno velike izgube.

Angleži so si priborili južno od Thiepvala več lepih uspehov.

Proti večeru je bilo razglašeno, da so Angleži zavze-li nemške strelne jarke v dolžini 200 metrov ter da so si s tem zelo izboljšali svoje pozicije.

Vsled hudega obstreljevanja angleških topov je morala nemška artilerija na dveh mestih utihniti.

Med našimi in nemškimi zrakoplovi se je vršilo večeraj več spopadov. Štiri nemški zrakoplovi so se morali težko poškodovani spustiti na zemljo.

Berlin, Nemčija, 23. avgusta. — Uradno poročilo se glasi:

— Pri Pozieres so Angleži brezuspešno poskušali zavzeti naše postojanke. Severno od Ovillers so se boji celo noč nadaljevali. Pri Maurepasu so odbili naši vojaki z ročnimi granatami vse sovražniške napade.

Južno od Somme pri Estees smo vjeli tri sovražne častnike in 143 mož. Poleg tega smo zaplenili tudi veliko vojnega materiala.

V splošnem se ni položaj na zapadnem bojišču veliko izpremenil. Sovražnik je dobil zadnji čas ojačenja, kljub temu ne more veliko opraviti.

"GLAS NARODA"

(Slovensko Dnevno.)
 Edited and Published by the
SLOVENIAN PUBLISHING CO.
 (a Corporation.)
FRANK SAKSER, President,
LOUIS BENEDEK, Treasurer.

Place of Business of the corporation
 and addresses of above officers:
 25 Cortlandt Street, Borough of Man-
 hattan, New York City, N. Y.

Na leto leto valja list na Ameriko in
 Canada ----- \$3.00
 pol leta ----- 1.50
 po leto na mesto New York ----- 4.00
 po leto na mesto New York ----- 2.00
 Europe na vse leto ----- 4.50
 " " pol leta ----- 2.55
 " " štiri leta ----- 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
 izvenredni nedelji in praznikom.

"GLAS NARODA"
 ("Voice of the People")
 izhaja vsak dan razen nedelj in
 praznikov.
 Subscription yearly \$3.00.
 Advertisement on agreement.

Depositi brez podpisa in osebni ali se
 priobčijo.
 Denar naj se blagoviti pošilja na
 Money Order.

Priloge sprememb kraja naročnikov pre-
 stimo, da se nam tudi prejmejo in-
 dividualne namani, da hitreje naj-
 dema naslovnik.

Depositi in pošiljati nam narediti se
 naslov:
"GLAS NARODA"
 25 Cortlandt St., New York City.

Telephone 4657 Cortlandt.

Troje skupin.**III. SLOVENCI.**

Tretjo skupino bomo imenovali
 skupino pravih Slovencev, ljudi,
 ki se ne dajo omamiti z raznimi
 obljubami in zagotovili.

Spustujejo Ameriko in so ji hva-
 ležni za vse dobrote, ki jim je dala
 in jih jim se vedno daje, ter lju-
 bijo svojo domovino kot ljubijo si-
 novi svojo mater.

Ker so previdni in previdni, so
 že pred časom izpredvideli, da bo
 sedanja vojna zahtevala razen dru-
 gihih velikih žrtev tudi Slovence.

Ti ljudje so hoteli vstvariti ve-
 liko slovensko organizacijo, ki naj
 bi obsegala vse ameriške Slovence.
 Ta organizacija naj bi bila taka
 kot so druge v Ameriki, n. pr. če-
 ška, nemška itd.

Se predajo je bila osnovana, so
 jo zatreli pristavi prvih dveh sku-
 pin: naši Jugoslovani in zaslep-
 ljenci.

Zdaj nimamo razen slovenskega
 jezika skoraj nobene vezi, ki bi nas
 vezala. Razcepili smo se in se ve-
 dno bolj oddaljujemo drug druge-
 mu.

Prepad med posameznimi skupi-
 nami vedno bolj narašča, zmeda po-
 staja vedno večja in v kratkem ča-
 su res ne bomo več vedli, pri čem
 da smo.

V Ameriki je nastalo tako kot
 je bilo pred vojno v starem kraju.
 Liberalci in klerikanci so se po-
 kali, da je bilo veselje. Vlada je
 mela roke, podpihovala sovražstvo
 in vlekla dobiček.

Zakaj niso Slovenci v starem
 kraju pravočasno spoznali svoje
 zmote, zakaj si niso politične stran-
 ke postavile pri skupnih ciljih
 da bi se vsaj v nekaterih stvareh
 delale za splošno korist slovenske
 ga naroda?

Zdaj bridko občutijo, kar so prej
 zakrivali.

Zdaj ni v starem kraju več
 strank, zdaj so le Slovenci, ki mo-
 rajo z vsemi silami delati za do-
 brobit Avstrije. — Ako bi pred
 vojno vse te svoje sile porabili za
 dobrobit Slovenije, bi bilo vse dru-
 gače, vse boljše.

Morda bo napečel kdaj čas, ko
 bi se ameriški Slovenci lahko za-
 vzeli za svojo tužno domovino, pa
 se ne bodo mogli, ker so preveč
 razcepjeni in ker vlečejo vsak na
 svojo stran, namesto, da bi se vsaj
 pri kakih važnih prilikah delovali skup-
 no.

Zaslepljenec pustimo v miru,
 njim ni več pomoči.

Kompromis med našimi Jugoslo-
 vani in med nami ni bil mogoč.

Nam, kakortudi našim Jugoslo-
 vnam je pri uri usoda domovine,
 mi kakortudi naši Jugoslovani smo
 pripravljani delati in napeti vse si-
 le, da se trpinčenemu narodu po-
 maga.

Razlikujemo se faktično le v
 tem, da smo mi malo preveč pesi-
 mistični in da so naši Jugoslovani
 preveliki optimisti.

V teh časih je pa pesimizem bolj-
 š od optimizma.

Roke jim bomo tedaj podali, ko
 se bodo nekoliko otreli visokolete-
 čih misli, ko bodo vsako stvar pre-
 sojali tako kot je v resnici.

Ko se bodo naši Jugoslovani u-
 verili in ko jih bo mogoče prepri-
 čati, da se ne smemo od zavezni-
 kov veliko ali pa ničesar upati, ter
 da se v sedanji vojni ne bore veli-
 ki narodi za male narode.

Ta čas je blizu, ura razočaranja
 bo kmalo nastopila.

Zavezniški so naši sovražniki, Av-
 strija nam ni naklonjena.

Na tisoče Slovencev so poklali,
 zdaj so se začeli trgati za njihovo
 zemljo.

Italjan bi gledal, da jo bo ngra-
 bil, kolikor bo mogel.

Malo upanja je, da bi zmagali
 Avstrija in Nemčija. Zavezniški so
 začeli na vseh frontah z veliko o-
 fenzivo, pritisk na centralni drža-
 vi je vedno večji. — Z zmago za-
 veznikov se bliža naša sužnjost.

Dozdaj smo videli svojo rešitev
 v porazu Avstrije, toda Italija nam
 je prekrizala račune.

Ugibajmo in pomenimo se, kaj
 nam je storiti.

—k.

Dopis.

Conemaugh, Pa. — Kakor je bi-
 lo poročano, je zadnja nedeljo

priredilo piknik na New Derry
 odnato podpora društvo št. 70

in pa slov. delavsko pevsko dru-
 štvo "Bled" iz Conemaugh. Vre-

me smo imeli krasno. Zgodaj zju-
 traj zadnjo nedeljo, 20. avgusta,

so se pričeli peči "Bleda" sku-
 paj zbirati in okrog 7. ure smo jo

že odkurili na avtomobilih preko
 New Derry. Ker so pa naši moto-

vili precej hitro tekli in ker je bi-
 la jako lepa cesta, smo prišli na

mesto pred časom. Nekaj pevecv
 nas je obiskalo naselbini Whit-

ney in Hostetter. Tankajšnje
 ljudstvo je že naprej vedelo, s

kakim namenom smo prišli. Pri-
 prijazno nas je sprejelo in po-
 strevalo, kar je le moglo, z eno be-

sedo: povsodi smo bili dobrodošli
 in bili nadvse prijazno in rojaško

postreženi, za kar jim izrekamo
 našo najlepšo pevsko hvalo. Po

kosilu smo jo odrinili na postajo
 Latrobe; tam smo se sliži z osta-

limi pevci "Bleda", kateri so se
 pripeljali z vlakom, od tam smo

pa krenili naravnost na piknik v
 New Derry. Okrog 2. ure smo do-

speli na mesto, kjer je bilo zbra-
 no že veliko število občinstva.

Društvo št. 70, tako, tudi ostalo
 občinstvo, nas je prijazno in pri-

jateljsko pozdravilo ter navduše-
 no sprejelo v svojo sredo. Par mi-
 nut odmor in že se oglašajo naš

pevovodja Mr. Navinšek: "Peveci,
 nastop!" Zadonela je krasna pe-

sem "Pozdrav", katero je občin-
 stvo navdušeno pozdravilo. Temu

so sledile druge pesmi, katere so
 bile pa vse najboljše rešene. Ljud-

stvo je bilo nadvse zadovoljno in
 večkrat smo morali pesmi ponav-

ljati na njih željo in prošnjo. Na
 pikniku se je mudil tudi odnati

veleposelnik, obenem mestni sod-
 nik, kateri je prepustil nam poro-

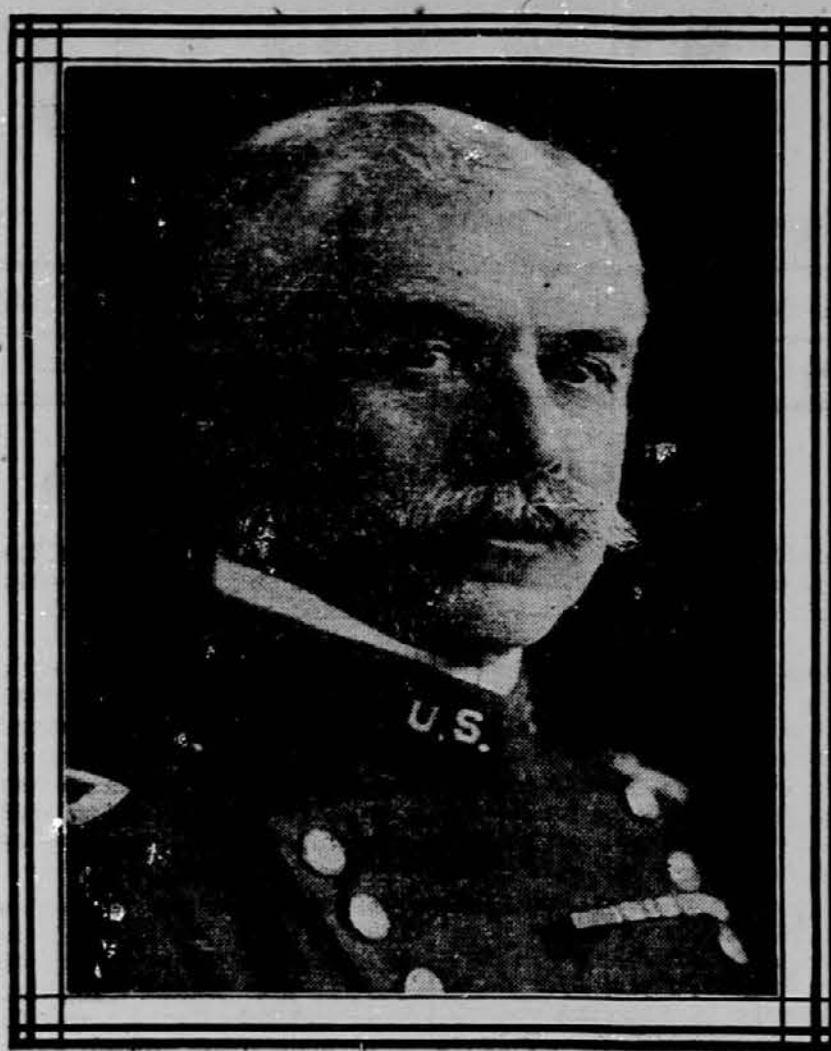
stor za piknik brezplačno, za kar
 mu lepa hvala. Ko smo odšli prvo

po pesem, približal se je nam in
 se izjavil sledeče: "Kolikortoliko

poznam vaš narod, da je jako na-
 prednega duha in pridnih rok,

ampak da je umetnik na glasbe-
 nem polju, tega pa nisem vedel.

Nadvse sem presenečen jaz in vsi
 tukaj nahajajoči se Amerikanci

AMERIŠKI GENERALNI MAJO R. BURRY.**ANGLEŠKI GENERAL F. S. CLAYTON.**

Kozlarju v Ljubljani. Le škoda
 je, da je tako hitro dan minul in

da smo se morali tako naglo raz-
 iti. Naj bo izročena nam temu

članom društva št. 70 najlepša za-
 hvala za vso postrežbo, tako tudi

lepa hvala vsem, kateri so se ude-
 ležili tega piknika, hvala lepa ro-

jakom in rojakinjam iz vseh dru-
 gihih naselbin, ki so se v tako obil-

nam številu udeležili piknika.
 Nam, dragi rojaki in rojakinje,

pa ostanete v vednem spominu.
 Spominjali se bomo tega krasne-

ga izleta leta in leta in vedno bo-
 do nas spominjale vesele urice,

katere smo užili med vami. Zdrav-
 stvojte, bratje naši slovenski!

Kakor je povedano, so se udele-
 žili piknika tudi rojaki iz Whit-

ney, Hostetter in Baggage. Pove-
 dali so nam, da nameravajo odo-

dnato društva prirediti skupni ve-
 liki piknik v Whitney in da je čis-

ti dobiček namenjen v staro do-
 movino za naše ubogo in gladu tr-

peče slovensko ljudstvo. Ta korak
 je za odobravit, in kdor ima le

iskrsko ljubezni do svojega trep-
 čega naroda, ta se bo prav gotovo

piknika udeležil in pripomogel do
 boljšega uspeha. Prašalo se je

nas, da bi se udeleževalo tudi naše
 pevsko društvo "Bled", kar se

Konvencija društva sv. Barbare.

Člani naše organizacije se pre-
 cej oglašajo v našem glasilu; za-

to naj tudi jaz povem svoje mne-
 nje in ga dam članstvu v predra-

rek.
 Moje mnenje je, da bi kaj bolj-

šega vkrenilo za onemoglo člane;
 to naj bi bila nekaka sirotišnica,

iz katere naj bi se ne izplačevalo
 \$250, temveč \$1000. Pomislite,

bratje in sestre, ali ni žena večja
 reva, ako dobi na dan moža brez

udov, kot če ji mož umrje, kajti
 tako je eden več v družini, kate-

rega se mora preživljati. Jaz sem
 že dva tak slučaj videl, ko je

delaveca hrbta zlomilo; pa oba
 sta bila oženjena. Mogoče bo kdo

rekel: kdo bo pa assesment pla-
 čeval? Jaz mislim, da ne bi bilo

treba nobenih assesmentov plače-
 vati, kajti, ako nas je 4.000 čla-

nov in ako bi imeli vsako leto štiri
 take nesrečnice — bogvarju,

— potem bi, po mojem mnenju,
 vsak član lahko vsako leto dal en

dolar, kajti prepričan sem, da ga
 ni med nami človeka, ki bi imel

tako srce, da se mu ne bi smilil
 tak revež in da mu ne bi dal en

Kar se tiče združitev, je pa
 menda škoda čas tritati, kajti se-

daj je preveč strankarstva. De-
 legatje bodo popolnoma opravili

svojo nalogo, ako bodo kaj do-
 brega za svoje člane ukrenili.

Rad bi tudi vinel, da bi se kak
 tak delegat našel, da bi kako ta-

kto mesto predlagal za konvenci-
 jo, kjer se ne bi našlo saloonov,

kajti zdaj se glasove preveč ku-
 puje s pijačo.

Prosim, da izvolite tako urad-
 niki, da jim ne bo treba vedno

pod roke gledati, in se jih naj po-
 stavi pod jamščino. Uradniki naj

se ravnajo po pravilih, ako pa ne,
 potem pa menda sploh pravil ni

treba.
 Glasilo imamo eno dovolj, in

sicer naj bo dnevnik, ne pa ted-
 nik ali še kaj manj. Zdaj smo ta-

ki "tiči", da imamo kar dva!
 F. C. društvo sv. Barbare št. 81,
 Midway, Pa.

Delovodje.

Okoli 20.000 rudarjev v Virgi-
 niji, Biwabiku, Chisholmu in dru-

gih tam bližnjih mestih že dalj-
 časa stavka in se proti kapitalizmu,

katerega današnji namen
 je streti delavski duh, ki se je po-

javil zlasti v zadnjih par letih;
 katerega namen je zaslužiti de-

lavega kot lahko človek zaslužiti
 žival, ki nima pameti in ne more

razsoditi.
 Dvanajst stavkarskih vodite-

ljev se nahaja v zaporu, to pa za-
 to, ker so plačani kompanijski

stražniki izzvali boj in izgrede, za
 katere delajo zdaj odgovorne de-

lavske voditelje.
 Stavkarski odbor je svoječasno

sporočil:
 "Plače so povprečno \$2 na dan,

toda v sled kontraktne sistema
 se dogaja, da so večkrat se manj-

se. Odbor ima na rokah dokaze,
 da so kompanije svojim delavcem

odtrgavale od 8 do 10 centov
 dnevne plače.

"Nezaslišane nesramnosti so po-
 čenjali z delavci razni kompanij-

ski foremani, za katere so družbe
 dobro vedele, kako postopajo z

ljudmi, toda niso napram njim
 ukrenile niti najmanjšega kor-

aka. Znano je, da je nek foreman
 v par letih "naredil" \$15.000,

namreč s tem, da je izsesaval ubo-
 ge delavce, ki so se trudili od ju-

tra do večera v podzemskih lu-
 knjah in tvegali svoja življenja.

Nekateri delavci so bili celo toli-
 ko odvisni od foremanov, da so

morali trčevati svoje žene, da
 niso prišli v nemilost nesramnim

delovodjem."

Tako poroča štrajkarski odbor.
 Zanimivo je, da morajo delavci

toliko trpeti od onih, ki so bili
 včeraj še navadni delavci, ki so

pa poznej postali foremani. Fore-
 mani točno sledijo svojim gospo-

darjem in tlačijo delavce, kjer-
 koli morejo, ne da bi pri tem po-

mislili, da so morali oni ravnota-
 ko trpeti.

Vedno bo tako, dokler se ne bo
 pričelo delavstvo v pravem po-

memu besede — zavedati.

Iz Washingtona.

Ameriška komisija za mehiško kon-
 ferenco.

Washington, D. C., 23. avgusta.
 Državni tajnik Lansing je včeraj

zvečer naznanil imena treh članov
 ameriške komisije, ki se bo vdele-

žila ameriško-mehiške konference,
 pri kateri se bo reševalo zapletlja-

je, ki so nastali zadnji čas, odkar
 je Villa vprizoril svoj napad na

ameriško obmejno mesto Colum-
 bus, N. M.

Imena teh treh članov komisije
 so:

Franklin K. Lane, tajnik za no-
 tranje zadeve.

Sodnik George Gray iz Wilming-
 tona, Del.

Dr. John R. Mott iz New Yorka,
 ki je že daljša glavni tajnik med-

narodnega odbora Young Men
 Christian Association.

Imena mehiških članov komisije
 so bila že včeraj sporočena.

Pričakuje se, da bodo mehiški
 komisarji šli v najkrajšem času na

hike. Vlada Združenih držav bo
 temu najbrže takoj ugodila, kajti

znano je, da je že general Funston
 tozadevno silil.

Tajnik Lane, ki bo ameriški ko-
 misiji načeloval, je bil prvi, ki ga

je predsednik imenoval; drugi je
 bil sodnik Brandeis, ki pa ni mo-

gel ponudbe sprejeti, ker mu niso
 dopuščale njegove dolžnosti pri vi-

hovnem sodišču.
 Sodnik Gray ima že več izkušenj

v mednarodnih zadevah, kajti on
 se je leta 1900 vdeležil haške kon-

vencije kot član mednarodnega
 razsodišča.

Dr. Mott-u je pa predsednik Wil-
 son pred nedavnim časom pomnil

mesto ameriškega poslanika za Ki-
 tjsko, katerega pa ni hotel spre-

jeti.
Predsednik Wilson in naseljniška

predloga.
 Washington, D. C., 23. avgusta.

Danes e prišel iz Bele hiše glas, da
 bo predsednik Wilson vetal na

naseljniško predlogo, ako jo bo spre-
 jel senat.

Vojaška predloga.
 Washington, D. C., 23. avgusta.

Pričakuje se, da bo trajal dolg boj
 predno bo vojaška predloga toliko

spremenjena, da jo bo predsednik
 Wilson podpisal, kajti znano je, da

je zadnji predlog, v kateri se je
 nahajala točka, da vpokojeni čas-

tniki regularne armade niso pod-
 vrženi vojaškim postavam, Wilson

vetiral.
So videli "Deutschland".

Newport News, Va., 22. avgu-
 sta. — Sem je dospel norveški pa-

rikan "Alt", katerega kapitan —
 po imenu Olsen — je povedal, da

je 6. avgusta videl nemški trgo-
 vski podmorski čoln "Deutschland"

Slovensko katoliško

podp. društvo

sveto Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Incorporirano dan 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: JOSEF PETERNEL, Box 96 Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 647, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Poslušalec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVKO, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVANSNIK, 6325 Station St. E. E., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIČ, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Isler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 628 Dawson Ave., E. F. D. 1, Grandfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, E. F. D. No. 2 Box 114, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREŽAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

FINANČNO POROČILO OD 1. JANUARJA 1914. DO 30. JUNIJA 1916.

Za moške in ženske.

Dohodki:

Vstopnine se je vplačalo	4,323.45
Assesment za smrtnino	81,335.71
Assesment za bolniško podporo	93,693.22
Za rezervni sklad	11,378.91
Za poškodnino	14,248.54
Za upravni sklad	10,772.98
Za vrhovnega zdravnika	304.75
Za certifikate	114.50
Za knjižice	293.80
Za društvene znake	141.15
Dolg izplačan	1,498.18
Obresti od denarja	2,695.79
Surety Co. povrnjeno od bondov	70.00
Nerazdeljeno po skladih od št. 7	507.50

Vsi dohodki skupaj 221,464.57
 Se odštejejo stroški kakor izkazano 182,672.15

Ostane čistega v tem času 38,792.42
 Denarja je bilo v blagajni 1. jan. 1914 23,005.75

Gotovega denarja z 30. junijem 1916 61,798.17

Pregled stanja po skladih:

Assesment za smrtnino je 81,335.71
 Podpore in drugih stroškov 144,789.90

Skupaj 226,125.61
 Odštejmo dohodke 221,464.57

Ostane primanjkljaja za smrtninski sklad 4,661.04

Ako vzamemo splošno dohodke in pa stroške za vse sklade skupno, imamo, ako hočemo pravilno vplačati v smrtninski sklad dolga \$4,661.04.

Gotovo smo napredovali od 1. januarja 1914 pa do 30. junija 1916, to je v dveh letih in pol za \$15,787.67 za ta oddelek več kakor polovica ali še enkrat toliko, kot je bilo v blagajni 1. januarja 1914.

Podrobni račun za glavni urad od 1. januarja 1914 do 30. jun. 1916.

Plača glavnemu predsedniku Josefu Peternel	300.00
Plača glavnemu tajniku Johnu Telban	3,750.00
Plača glavnemu blagajniku Martinu Muhič	750.00
Nadzorni odbor: voznja in dnevnice:	
Ignac Podvasnik	354.82
Josef Peternel	433.45
Martin Gerčman	8.00
Frank Šunk	14.65
John Tornič	84.00
Frank Pavlovčič	197.63
Andrej Slak	121.06
John Dečman	26.00
John Telban	20.00
John Osolin	60.00
Martin Muhič	98.00
Karol Zalar	70.00
J. Golob Express od kovčka	2.00
Pošta Express, John Telban	166.75
E. Bachman, Chicago, pečati	6.50
Narodni Vestnik	405.13
McMahon, Pittsburgh, Pa., tiskovine	87.00
St. N. Jednoti za stroške za konferenco	15.95
Martin Štefančič za stroške za konferenco	29.55
Glas Naroda, pravila	739.73
American Surety Co., za bonde	905.20
J. Bourne, Seranton, velika pisalna miza	55.00
Burrough računski stroj	269.50
Raynold Bros., pisalne potrebščine	32.50
Amerikanski Slovenec, za knjige in tiskovine	3,500.00
John Telban, rent od urada	151.00
Anton Hočevan, za delo pri pravilih	36.00
Anton Demšar, za delo pri pravilih	14.55
Vrhovnemu zdravniku	344.03
W. Siter, za stroške pri nakupovanju stvari in načrt	16.04
Odvetnik, plača Gerrit Gardner	27.00
W. Siter, za delo in vožnjo, stroški za gl. urad	230.77
J. Dečman, za delo v gl. uradu (ko se je predelal sistem)	290.00
J. Benceti, za delo v gl. uradu za novi sistem	304.00
Ročna blagajna	300.00
First Nat. Bank, Forest City, povrnili obresti od bondov	148.61

Baker Furniture Co., za Steel Files	200.00
Raynold Bros., za Steel Files	283.00
Bond za Josef Zalar	74.00
John Telban, za luč	5.00
Farmers & Miners Nat. Bank, povrnjene obresti od bondov	45.11
Tiskovine za glavnega predsednika	5.88
Selitev glavnega urada in premog	17.45
Peč za gorkoto in drugo, kar je za k peči	21.30
Zavarovalnina od glavnega urada	42.63
Baksa za premog	6.00
J. B. Williams, rent od glavnega urada	80.00
John Dečman, za zapisego uradnikov	2.00
4 svetilke za električno luč	1.44
Premog	9.90
Odvetnik v Johnstown, Pa.	15.00
Glas Naroda tiskovine	152.91
V. H. Jones, za linoleum	22.48
John R. Bel, 1 miza in 6 stolov	11.00
Ralph Bros., tiskovine	21.00

Letne plače uradnikom za 2 leti:

Karol Zalar	30.00
Louis Taučar	20.00
John Osolin	20.00
Josef Zalar	100.00
Ignac Podvasnik	30.00
John Tornič	20.00
Frank Pavlovčič	20.00
Andrej Slak	20.00
Martin Oberžan	50.00
Martin Štefančič	40.00
Mihael Klopčič	40.00
Anton Hočevan	20.00
Anton Demšar	20.00
Paul Obrežar	20.00

Teh stroškov je vseh skupaj

15,833.52

Prenos postajnih stroškov je in kakor sledijo stroški, kar se je izplačalo in zakaj se je izplačalo:	
Bolniške podpore se je izplačalo	126,348.00
Za umrle člane in članice se je izplačalo	37,882.25
Poškodnine se je izplačalo	1,550.00
Poštnino se je povrnilo postajam	865.14
Assesment povrnjeni in drugo postajam	193.24
Stroški kakor goropisano za gl. urad	15,833.52

Toraj vsi stroški skupaj:

182,672.15

Ako prenesemo dohodke in odštejemo stroške

221,464.57

182,672.15

nam preostane čistega 30. junija 1916

38,792.42

Gotovega denarja je bilo 1. januarja 1914

23,005.75

Imamo čistega denarja za moški oddelek in ženski 30. junija 1916

61,798.17

Dohodki za otroški oddelek od 1. januarja 1914 do 30. jun. 1916.

Za postaje assesment, vstop in knjižice

9,119.13

Obresti od denarja

524.05

Skupaj

9,643.18

STROŠKI:

Smrtnine se je plačalo

1,950.00

Za upravni sklad

1,890.68

Povrnjena ustopenina

20.20

Skupaj

3,860.88

Se odštejejo stroški

3,860.88

preostane v tem času

5,782.30

prejšnji denar 1. januarja 1914 v blagajni

5,370.63

Gotovega denarja v blagajni z 30. junijem 1916

11,152.93

Nevrnjeni čeki

652.84

Inventory društveno premoženje

5,178.70

Denar in premoženje skupaj 30. junija 1916

78,795.36

V blagajni je 23,005.75, 30. junija 1916 je bilo pa čistega denarja za ta oddelek \$61,798.17.

V dveh letih in pol je torej blagajna toliko narasla, toda kot se je izkazalo, bi morali biti še več \$4,661.04. To svoto smo zdaj dolžni smrtninskemu skladu.

Tako velike svote bi gotovo ne primanjlo, ako bi ne bilo toliko stroškov za glavni urad. Toda ti stroški so morali enkrat priti, prej ali pozneje.

V teh dveh letih in pol smo plačali za bolniško podporo \$126,348.00. Za smrtnino se je izplačalo \$37,882.00.

V teh dveh letih in pol je umrlo 113 moških, 13 žensk in 38 otrok. V tem času je umrlo 11 članov več kakor prejšnja 3 leta. Otroci so umrli šest manj ter dve ženski manj.

Odkar obstoji organizacija, je umrlo 350 moških članov, 31 ženskih članic ter 118 otrok.

Ako seštejemo dohodke za te dve leti in pol, nam izkazuje smrtninski sklad:

Sklad 81,335.71

ako odštejemo izplačano smrtnino 37,882.25

bi moralo odstati za ta sklad čistega denarja 43,453.46

Vsega skupaj denarja je pa v tem času ostalo le 38,792.42

PREGLED ČLANSTVA.

Moških članov je pristopilo od 1. januarja 1914 do 30. junija 1916 — 1,029; umrlo jih je 113; odstopilo, oziroma črtanih jih je bilo 1,309.

30. junija 1913 je bilo vseh moških članov 4,866; 30. junija 1916 jih je pa 4,473. Torej jih je 393 manj kot pred tremi leti.

Ženskih članic je pristopilo v tem času 260. — Umrlo jih je 13. odstopilo jih je in črtanih je bilo 137. — 3. junija 1913 je bilo vseh članic 770; — 30. junija 1916 pa 880 in 59, ki so enakopravne ali tudi zavarovane za bolniško podporo. Torej jih je 169 več kakor tri leta prej.

Otroci so pristopili 1,049. — Umrlo jih je 38, črtanih jih je bilo in odstopilo jih je 223. — 30. junija 1913 je bilo otrok 2,343; — 30. junija letošnjega leta pa 3,131. Potemtakem jih je 788 več kakor tri leta prej.

Pregled članstva je torej sledeči

Moških članov je bilo 30. junija 1916

4,473

Ženskih članic samo za smrtnino

880

članice, zavarovanih tudi za boln. podporo

59

otrok

3,131

V vseh treh oddelkih torej skupaj

8,543

ali 564 več kot tri leta prej.

V možnem oddelku smo nazadovali, v ženskem in otročjem pa napredovali.

Sobratrski pozdrav vsem delegatom! Dobrodošli!

Ivan Telban, glavni tajnik.

DELEGATJE ZA PETO REDNO KONVENCIJO.

Za postajo št. 1 v Forest City, Pa. Matija Komin in Avgust Gostiša.	
za postajo št. 3 v Moon Run, Pa. Frank Močnik.	
za postajo št. 6 v Cleveland, Ohio John Widerwol.	
za postajo št. 7 v Lasalle, Ill. Anton Klanšek.	
za postajo št. 8 v Johnstown, Pa. Josef Intihar.	
za postajo št. 11 v Duryea, Pa. Martin Sore.	
za postajo št. 13 v East Mineral, Kans. John Kastelic.	
za postajo št. 16 v Willock, Pa. John Fatur.	
za postajo tv. 17 v Broughton, Pa. Mihael Mali in Jakob Dolene.	
za postajo št. 19 v Bridgeport, O. Martin Potnik.	
za postajo št. 20 v Claridge, Pa. Frank Zupančič.	
za postajo št. 21 v Little Falls, N. Y. Frank Gregorka.	
za postajo št. 22 v Imperial, Pa. Louis Teršnovič.	
za postajo št. 23 v Springfield, Ill. Joe Golob.	
za postajo št. 25 v Jeny Lind, Ark. Frank Teropšič.	
za postajo št. 26 v Collinwood, O. John Grošelj in Josef Gubane.	
za postajo št. 29 v Rock Springs, Wyo. Frank S. Tavcar.	
za postajo št. 30 v Eveleth, Minn. Jakob Ančan.	
za postajo tv. 31 v Calumet, Mich. Josef Srebernjak.	
za postajo tv. 32 v Braddock, Pa. John Gačnik.	
za postajo št. 33 v Cleveland, O. Joseph Marinčič.	
za postajo št. 34 v Vandling, Pa. Louis Zavrl.	
za postajo št. 35 v Ralphyon, Pa. Anton Budna.	
za postajo št. 37 v Radley, Kans. John Lekše.	
za postajo št. 41 v Mulberry, Kans. John Homee.	
za postajo št. 42 v Winterquaters, Utah Ignac Podvasnik.	
za postajo št. 44 v Franklin, Kans. Anton Selak in Jul. Bogonar.	
za postajo št. 46 v Pens Sta., Pa. Frank Demšar.	
za postajo št. 47 v Frontenac, Kans. Rok Firem.	
za postajo št. 49 v E. Palestine, O. Jakob Istenič.	
za postajo št. 50 v Burdine, Pa. Jernej Hafnar.	
za postajo št. 53 v Pittsburgh, Pa. Anton Zbanič.	
za postajo št. 54 v Greensburg, Pa. Frank Novak.	
za postajo št. 55 v Conemaugh, Pa. Anton Gabrenja.	
za postajo št. 57 v Homer City, Pa. Frank Omeje.	
za postajo št. 58 v Chisholm, Minn. Ferdinand Živortnik.	
za postajo št. 65 v Joliet, Ill. John Živec.	
za postajo št. 68 v Indianapolis, Ind. Josef S. Zore.	
za postajo št. 70 v Gilbert, Minn. Josef Brajer.	
za postajo št. 71 v Johnstown, Pa. Mihael Cenc.	
za postajo št. 72 v Hostetter, Pa. Anton Planinšek.	
za postajo št. 76 v Detroit, Mich. Charles Gabrovšek.	
za postajo št. 77 v N. Alexandria, Pa. Tony Modie.	
za postajo št. 85 v Bryant, Okla. zastopa John Telban.	
za postajo št. 86 v White Valley, Pa. Anton Rozina.	
za postajo št. 90 v Gross, Kans. Alojz Vene.	
za postajo št. 92 v Edison, Kans. Fred Konec.	

V NAZNAJJE DELEGATOM.

Delegatje iz oddaljenih držav najbolje store, da pri nakupovanju vožnih listov vprašajo na postaji za listek do Scranton, Pa., oziroma Carbondale, Pa. ali pa za Susquehana, Pa. ker tamkaj lažje najdemo iste postaje, kakor pa Forest City.

Ko se pripeljejo do omenjenih krajev, lahko vzamejo listek za Forest City, Pa.

Zeleti je, da si delegatje uredijo vožnjo tako, da pridejo že v nedeljo v Forest City, Pa.

Za one, ki so namenjeni brzojaviti v času zborovanja, naj pošljejo brzojavke na naslov: City Hall. Kateri pa želi poslati pismo na zborovanje, naj naslovi takole: Za peto gl. zborovanje, Box 707, Forest City, Pa.

Z bratskim pozdravom

JOHN TELBAN, gl. tajnik.

Iz prirodoslovja.

(Nadaljevanje).

Kdo bi vpriču takih dogodov smel tajiti, da v deželah, kjer se sedaj vulkanske moči tako silovito prodirajo zemeljska tla, ne bi bil v pračasih notranji podzemeljski ogenj še huje razganjal trdih tal? Če nastajajo ognjeniki s svojimi razpokami v novejši dobi, koliko bolj se je to dogodilo v pravekih, zlasti ker so bile tedaj vulkanske sile še manj ukročene!

Ne manjka nam velikanskega vzgleda te vrste na svetovih, zemlji sorodnikih. Na planetu Jupitru so pred nekimi leti zvezdoslovi opazovali strašanski ogenj njegovega sveta. Vulkanske njegove sile so imetale toliko ognja izpod njegovih tal, da se je razširil na širji površini, kakor jo ima naša zemlja.

V tistih starih vekih se je utegnlo zgoditi tako:

Notranji podzemeljski ogenj je prodiral tla: tukaj je vzdignil zglobočine velikanske gore, tamkaj pa razkrojil na dolgem prostoru zemeljsko skorjo. Iz take razpoke je puhtela podzemelska vročina proti vrhu zemlje ter je ogrevala tla in ozračje. Iz takih vulkanskih razpok so se vzdigovali ne le posamezni hribi, temveč tudi cele verige hribovja in gora. — In da se je kaj takega tudi res godilo v pračasih, za to je nam porok nad štiri milje dolga razpoka, ki se je naredila v naših dneh na Islandiji; preklale so se vsled hudega potresa ravnine, in preklale so se gore tak onaravnost in gladko, kakor bi bil kdo z ostrim nožem in z jedno potezo prepral skorjo in prerezal hleb kruha do sredice.

Recimo, da smo pred stotisoč leti stali na sosednjem svetu, na planetu Martu, in gledali doli na zemljo; mislimo si, da smo ugledali prav tak ognjen požar na našem svetu, kakršnega smo v resnici videli na planetu Jupitru, recite: — Kaj bi si mislili, kako bi sodili o takem ognju? Rekli bi: Zemljaska tla so se odprla, n. pr. poleg Andriji izkopavajo geologi iz zemlji tal okamenela ostanke ondanih preteklih rastlin in živali, ki nas

Če bi se bilo v resnici godilo kaj takega, ugovarjajo dvomljivci, bi se po zemeljskem površju ne bili poznali tisti toplotni pasovi, ki prihajajo iz sedanjega solnčnega ogrevanja.

V tistih vekih se niso razodevale take toplotne meje, kakršne so sedanjí pasovi ali gorkotne 'zone', zakaj zemlja sama nam podaje v podobni okamenelih organizmih tiste dobe priče, da je tedaj celo v sedanjih arktičnih ledenih krajih imela tropično podnebje s tropičnim rastlinstvom in živalstvom. In prav ta pojav podaja geologom in sploh zemljelovcem težko uganjko: kd kod je prišla v severne pokrajine taka gorkota? V Grenlandiji tako kakor v severni Sibiriji izkopavajo geologi iz zemlji tal okamenela ostanke ondanih preteklih rastlin in živali, ki nas

spominjajo nekdanjega tropičnega podnebja. Palme in praproti, drevu podobne, se izkopavajo tamkaj iz ledenih tal, kjer leže zapane zraven slonom podobnih 'mastodontov' in drugih debelokočev!

(Dalje prihodnjije).

36 jih je še obolelo na Long Island-u, N. Y.

Tekom včerajšnjega dne je bilo prijavljenih še 36 novih slučajev obolelosti na paralizi.

Vse bolnišnice so že prenapolnjene.

NAŠI ZASTOPNIKI.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way on Box 57, Broad dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Logan, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Kasnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEO, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421 — 7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Route 2, Burley, Idaho.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Stev. 2, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, Stev. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, Stev. 114, Ely, Minn.

Val dopisi, tiskajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarnih priljubljenosti, naj se posiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo odzivali.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

Gili.

(Nadaljevanje).

— To je tako, — in hitela je nekoliko vznemirjena razkladati. — Liste sem nabila še takrat, ko je bil otrok pri sestri na Stajerskem. Tudi to je moja sestra najmlajša, — pri tem je pokazala na deklico, katere se je bila vsedla k mizi, opazovaje od strani novega sestanovavca. — Bila je do slej z mojo hčerko vred pri sestri, ki je na Stajerskem omožena. Sedaj je pa ona na Stajerskem nekaj obolela, — tu se je deklica presenečeno ozrla v sestro. — Ta jo je ostro pogledala, da je sramežljivo povesila oči — in prišla sta obe k meni. Oh, kaj bi pravila! Reče ji, kdor nima starišev in se mora potikati po svetu. Nikjer ga ne vidijo radi, vse ga gleda po strani in mu ne privošči niti skorjice kruha.

Gospo Pospisilova je zopet zavila oči, globoko vzdihnila in sklenila roke.

Pospisil in Jerica sta gledala v tla, otrok je nepremično sedel na stolu in upiral mrtve oči v nova človeka. Pospisilova se je pa držala na jok.

— Ali je že dolgo, kar ste izgubili stariše? — je vprašala Poljanka slednjico.

— Že štirinajst let. Jerica je bila stara komaj leto. Oh, takrat je bilo strašno: v enem mesecu sta umrla oče in mati, pomislite, oba. Oče se je bil povozil, ko je peljal vino, in precej je bil mrtve na mestu. Mati pa je umrla od lastnosti. Potem so nam vse prodali, — veste, kaj se pravi, vse: tako lepo domačijo, gostilno — one velike sofe, polne vina!

— In kam ste šli vi potem? — je vprašala Poljanka.

— Šložit. Jaz sem bila v različnih gostilnah... najdalje sem služila v hotelu "Pri nadvojvodi Ivanu". A povsod so me radi imeli. Neka gostilničarka je jokala, ko sem šla proč. Rekla je, da bo izgubila poslednjo polovico gostov. Seveda, človek mora biti z ljudmi... K meni so prihajali v gostilno najbogatejši gospodje, do polnoči jih je bila gostilna vedno polna. In kaj šele v hotelu! Tje so zahajali najlepši kavalirji! Ah, in radi so me imeli! Vsi so gledali za mano, ha, ha!

Pospisilova se je široko zasmejala. A njeni žalosti ni bilo več sledu.

Poljanka je mimogrede pogledala na svojo Jerico, ki je za dovoljno obiral kost, in Pospisila ki je z vidnim veseljem in lahkim smehljajem prikimala besedam svoje žene, srkajoč kisló julo. Jerica pa ni trenila z očmi. Kar za maknjena je bila v sestrično pripovedovanje.

— Oh, ti norčki! — je nadaljevala Pospisilova živahno. — Prišli so mi po zimi svežih cvetlic pod okno so mi prihajali pet, in

kaj so se vse počeli! Nekateri so bili celo zaročeni z bogatimi gospodičinami. Pa so hodili po noči pred moja vrata stat, da bi im odprla. Jaz pa sem se jim smejala, tepkom. Ali postaviti sem se znala, da tako ni jedna ni nobena!... Doblivala sem največje napojnine in darila in nosila sem najlepše obleke. Seveda, moja lica so bila takrat še rdeča... oh, moj Bog! — Nič mi ni bilo! V vinu sem se skoro kopala!

Jerici je žareel obrazek in sree ji je bilo hitreje. Pogledovala je vedno iznova tje na ono stran mize, kje je sedel Janko. Pospisil se je glupo smejal, a Poljanka je bilo nerodno in vroče na oguljeni zofi. Izpregovoril je Pospisil: — Res, dva najpridnejša človeka sta se našla. Meni je večkrat pravil moj mojster, da bom srečen zato, ker sem bil njegov najboljši delavec. Po dvanaest kap sem mu napravil na dan. In najlepše muje sem jaz delal: z angore, kune, muflona, ameriškega zajca, vidre, soboljca...

Pospisil je znal vse krznarske snovi na pamet. — Imel sem dovolj dela in jela. Tudi brez denarja nisem bil. Še v hranilnico sem kaj nesel. Hm, sedaj pa se je vse nekam razgubilo. Tu nič, tam nič...

Pri teh besedah mu je zastala sapa, zakaj žena ga je pogledala ostro in mu pod mizo tako tlo stopila na nogo, da se je ugriznil v ustnice in umolknil. Sedaj je vedel, da ne sme nocoj več govoriti. Pod mizo pa je zadela gospo Pospisilova ob jednom tudi ob nožico svoje male hčerke. Otroci je tenko zapiskal in blede obrazek se mu je skremžil v bolesterne gube.

— Mimica!

Pospisilova je skočila pokoncu, stisnila otroka k sebi in začela z njim plesati po sobi:

— Aja, aja, Mimica naša je bolančkana, bolančkana!

Dete je utihnilo in zopet odprlo svoje blede, vodene oči.

— Sitnica je bolna. Sama ne vem, kaj ji je. Že dolgo bočeha. Poglejte, prtilikava je že tri leta stara, pa je komaj shodila.

In Pospisilova je postavila dete na tla in se mu začela smejati, ko je omahovalo.

Mimica je zaostala v rasti. Bila je šibka in slabotna, da je komaj stala.

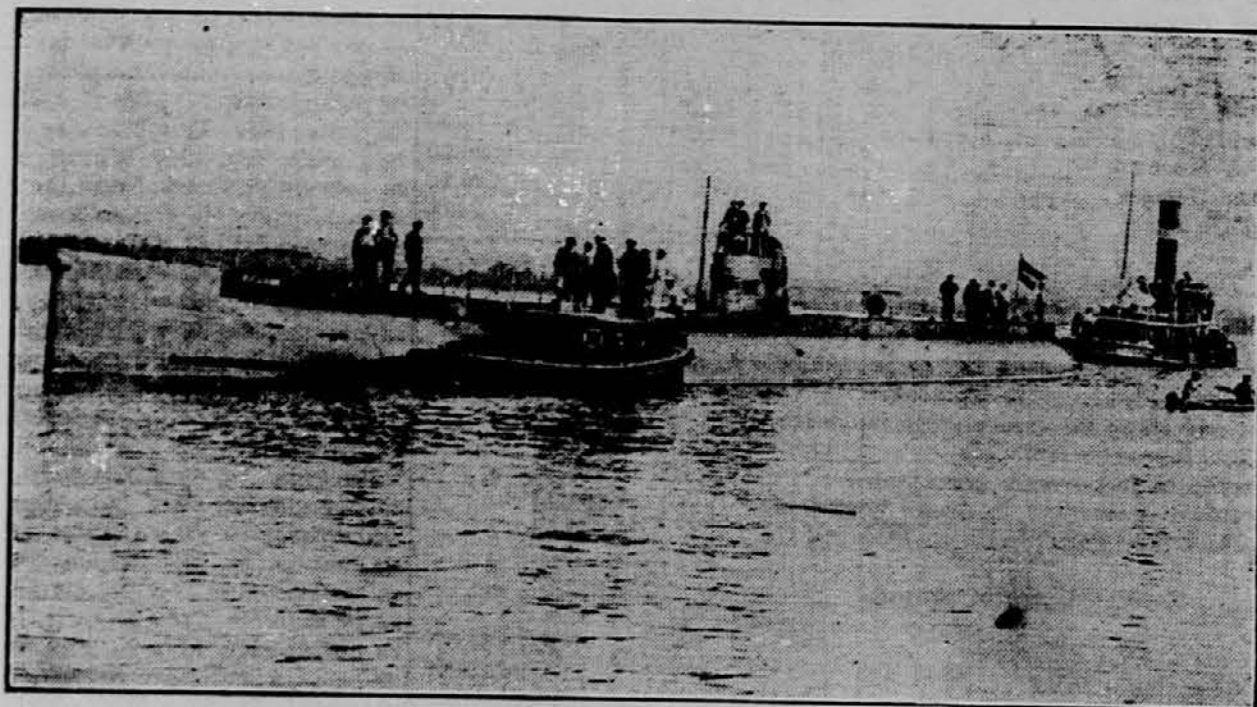
— Poglejte, tako je suha, da bi jo veter odnesel, pa se ne pritakne nobene jedi a nič. Gleda kot teletce in sedi, kamor jo posadim, cele ure. Same oči so jo. Izpregovoriti ne zna niti besedice, putika umazana, a plesati — to pa, to!

— Poglejte!

Pospisilova je zgrabila otroka trdo za rame in ga postavila na tla. Nato je vzela male orgljice iz žepa in začela piskati nanje. Dete se je ozrlo žalostno na očeta, ki je gledal v zadregi v stran, potem pa se je začelo počasi sukat. Mati je igrala poskočno polko in udarjala z nogo ob pod, le se

OBREŽNI ZAKOPI V FLANDRIJI.

NEMŠKI PODMORSKI ČOLN "DEUTSCHLAND", KI JE DOSPEL VČERAJ IZ AMERIKE V NEM. OČJO.

daj, pa sedaj jo je premagal smeh, ko se je dete komaj ugovilo, da ni padlo.

— Ne smeš je mučiti. Rezi, — je izpregovorila nato Jerica in vzela Mimico v naročaj. — Senička moja, saj si ti moja, kaj ne? — poljubila jo je na blede ustnice tako čvrsto, kakor je le mogla. Dete se je stisnilo v gubo in skriló obrazek na prsih Jericinih.

Pospisil je hvalježno pogledal svast.

Pospisilova pa je rekla smeje se:

— Gledališka igravka bô, druga ne bo iz nje... baletna plesavka, ha, ha!

— Ne, ne, Rezi, tega pa jaz ne dovolim. — se je osmelil reči Pospisil in boječe pogledal svojo ženo.

— Norec, mar misliš, da zares pravim? Ne bodi neumen!

— Ali imate samo tega otroka? — je vprašala Poljanka.

— Samo! He, več jih ne maramo! — se je odgovorila Pospisilova z drznim smehom.

Stara Poljanka je skoro zardeala, a rekla ni nič.

Po noči pa, ko sta bila z Jankom sama v sobi, ga je dvakrat vprašala, če bi bil rad tukaj na stanovanju. In ko ji je Janko o brakrat pritrdil, naročevala mu je dolgo v noč, naj se ne zmeni za nič drugega kakor za knjige.

Hodi naj večkrat k Martinovemu gospodu, ki ga imajo jako radi, in moli naj. Govoriti pa mu ni treba veliko niti z gospodinjico, niti s kom drugim v hiši.

Janko je materi obetal naročilo za naročilom, dokler ga ni slednjič premagal zaspanec. Ko se ni več oglasil, je utihnila tudi Poljanka, a zaspala ni dolgo.

Premišljala je in hudo se ji je storilo, ko je pomislila, da pušča svojega otroka samega v tujini.

Tiha solza ji je pripelzela po licu, za prvo druga, tretja — solza za solzo...

III.

Zopet je hodil Janko v šolo redno, točno kakor prej.

A kadar se je vračal iz šole vselej je stala pred kuhinjo Jerica z Mimico v naročju, vselej vesela, razposajena...

V rjavem, ponošenem krilu je ni več videl, ampak vedno le v oni sivi obleki s tesnem oprsem in nabranimi rokavi na rami. Po krilu je nosila kratek, rožast predpasniček, obrobjen s čipkami. A okrog vratu si je privezovala moder trak.

No, samo pozdravila ga je pred vrati veselo, vljudno in prijazno, ko je prihajal domov malce upognjen radi svoje visoke rasti,

z mirnim, resnim obrazom in po vešenimi očmi. Potem je odšla izpred vrat; a Janko je nekaterikrat slišal v veliki sobi razkavo vpitje gospodinjice:

— Avša avšasta! Pri tej pričmi mi sleci novo obleko! Vse boš zamazala, cundra nora! Pa se traki si navezuje, da je potem taka koi pudelj! Fej te bodi!

A rjavega krila vendar ni oblekla več. Rajša je zbežala opoldne od mize, kadar ni mogla več poslušati zbadanja sestre in za drževali solza, ki so ji silile izpod košatih trepalnic.

V soboto popoldne je sedel Janko ob polzaprtem oknu. Trudno jesensko sonce se je mirno bližalo zapadu. Na gladi se je bliščalo osamljeno okno kakor orumenel demant. Na brezovih debelih sosednjega vrta so počivali zadnji žarki, blede, trepetajoči in umirajoči v nevidnem pojemanju. Izpod težkih smrek, tis in jelk pa se je plazila modrosivkasta megla ter se vlegla na gnile georgine in astre.

Iz dimnikov se je vlekel dušljiv dim nad visoka slemena hiš, da je bilo videti iz tretjega nadstropja cel omosto kot preplavaljeno s kalno mlako. Nad mestom je strmelo daljino, temno modro z redkimi zvezdami.

Iz somraka so stopali na nekaterih mestih potegnjeni hribi, s položnimi hrbti, brez določenih obrisov kakor razbrisani madeži, daleč, daleč...

Tam za onim hribi leži svet, pa leži krasen svet. Od njega ne vidi ničesar, niti umazanega madeža ne. Tudi tam, v onih globinah se poslavlja jesensko sonce. Večni mir leži nad vejami gozda, le sedaj pa sedaj se odloči od oblete mladike rumeno bukovno peresce in se spusti v kolobarjih na mahovita tla...

S kričee bledim odsvitom se zrcali sonce v dolgo raztegnjenem močvirju, boječe se boža trstje s suhim listi: čudna muzika srši izmed stebel.

Nad kalno vodo pa se dvigajo kosmiči. Matere Božje lasci, tako fini in lahki kot zrak ter plavajo v dolgih curkih po mesečnem vzduhu, čez travnike, njive, belo cesto, žuboreči potok, na daljnjo pustinjo, do male cerkvice svetega Marka. Kakor svetinje v tili, pobožni noči!

V bližini cerkve se svetlika izmed drevja bela, z novo, gorko slamo pokrita hiša. Nadvoršču stoji stara žena. Zavita je v debelo ruto, a vidi se ji, da jo zebe. Ruto si je potegnila globoko na oči. No, vkljub temu ne more skriti svojih milih, dobrih — materinih oči.

Otožnost leži na njenih lepih, ostarelih potezah, hrepenenje iz osamelosti. Pogled ji gre čez pustinjo, mimo cerkvice nad griče in hribe, v daljavo... Naprej in naprej...

A tema se vlega na zemljo, in na molčecem, mrtvem obzorju se kažejo samo sive, razblinjene pike in mrzla, mračno-siva brezdanjost.

Da, prikrila bi rada, prikrila bi stara mati solzo, a ne more. Njena osamelost ji dene na stara leta dvakrat huje, kakor takrat, ko je izgubila moža. Oh takrat je imela sinčka, a sedaj nima nikogar, da bi kramljala z njim dolge jesenske večere.

— Moj Janko, moj sin... Stara, okršena ura je tiktakala šepavo, votlo; iz oddaljenega stanovanja je noisl veter raztrgane akorde klavirja: hrepenenje, pojemajoče, mroče v dolgih, težkih kadencah. Zavel je veter in prinesel strastno vzbukane glasove, ki so se razleteli z rezko disonanco. In potem se je čulo neslišno tiho jecanje kakor razbitih deleev...

Naslonil se je na mizo in solze so mu polile obraz.

— Gospod Poljanec!

— Ali vas motim, gospod Poljanec?

Pred njim je stala Jerica. Temačno je bilo v sobi. V slabem svitu s ceste se je videla samo njena postava, njene košate obrvi in trak na njenem vratu.

— Prosim.

Le za spoznanje se je premaknil. Glave ni obrnil od mize. — Vroče mu je postalo. Sram bi ga bilo, ko bi bil kdo videl njegove solze.

— Saj niste hudi name? — Ne, nisem. — Tudi ne, če vas pozdravim? — Tudi ne. — Vidite, pa me sestra krega. — Zakaj?

— Pravi, da ste hudi, ker vas vsak dan pozdravim. — Jaz nisem nič hud. Saj mi niste nič hudega storili.

Potem stala molčala. Jerica se je ozirala po sobi. Rada bi bila še kaj rekla. A v istem hipu ji res ni prav nič prišlo na misel. Tako čudno ji je bilo pri sreč.

Kako rada imam, da ni ta sobica več prazna! Prej je bilo tukaj tako dolgočasno in pusto, sedaj je prav prijetno.

Janko je molčal, a Jerica je nadaljevala:

— O, jaz imam to sobico zelo rada! Zato sem prav vesela, da ni prišel kak dolgočasen človek vanjo.

Janko ni odgovoril. — Ali je tudi vam všeč, gospod Poljanec? (Pride še.)

NAZNANILO.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 26 v Collinwoodu, Ohio, se naznanja, da se vrši dne 31. avgusta izvanredna seja v navadnih društvenih prostorih. Pri tej seji se bode dalo navodila delegatoma, ki bode ta nas zastopala na konvenciji. Zato je zeleti, da se vsak seje vdeleži in pove svoje nasvete za proevit in trajni obstanek naše dične organizacije. Prečitali bomo pravila in se posvetovali glede morebitnih popravkov. V listih je citati razna razmotrivanja, zato je tudi nam potrebno poseči vines, ker z združenimi močmi se marsikaj doseže.

John Grosel, tajnik,
885 E. 137. St., Cleveland, Ohio.

Rojaki!

Columbia gramofone in slovenske plošče je dobil vedno pri:

IVAN PAJK,
456 Chestnut St., Conemaugh, Pa.
Pišite po cenik, 127

ŽENITNA PONUDBA.

Fant, star 25 let, se želi seznaniti s slovenskim dekletom v starosti od 16 do 25 let. Sem mizar in imam stalno delo. Katero veselji, naj piše na doli navedeni naslov. Pismu naj se priloži slika. Za tajnost jamčim.

F. J. Carpenter,
316 — 17. St., Moline, Ill.

ST. CLAIR AVE. JEWELRY CO.

Joseph Marinič, lastnik.
5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Slovenec in bratov Hrvatom priporočam nakup finih vsakovrstnih verižic, priveskov, prstanov, tudi takih z društvenimi in jednotnimi znaki. V zalogi imam vse kar spada v trgovino zlatnine, diamante, stenske ure s lukavico, budilke, Columbia gramophone, slovenske in druge plošče. Sprejemam v popravilo ure vsakega izdelka, gramophone in zlatnino in za vsako delo jamčim. Priporočam se za obilo naroč: jaz bom vsakemu točno in pošteno postregel. Ne pozabite gesla: svoji k svojim.

JOSEF MARINIČ.

CENIK KNJIG

katerejima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

81 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Abecednik nemški —25
Ahov nemškoangleški tolmač, vezan —50
Berilo drugo, vezano —40
Cerkvena zgodovina —70
Hitri računar —40
Poljedelstvo —50
Popolni nauk o čebelarstvu, vezan \$1.00
Postrežba bolnikom —20
Sadjereja v pogovorih Slov.-angleški in angl.-slov. slovar —50
Slov.-angl. in angl.-slov. slovar 1.50
Trtna uš in trtojeja —40
Umna živinoreja —50
Umni kmetovalec —50
Veliki slovensko-angleški tolmač \$2.90

Z slikami mesta New Yorka po Življenje na avstr. dvoru ali Smrt cesarjeviča Rudolfa (Tragedija v Meyerlingu) —75

SPILMANOVE POVESTI:

1. zv. Ljubite svoje sovražnike —20
4. zv. Praški judek —20
6. zv. Arumagan, sin indijskega kneza —25

RAZGLEDNICE:

Newyorške s cveticami, humoristične, božične, novoletne in velikonočne, komad po ducat po —25
Album mesta New Yorka s krasnimi slikami, mali —35

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Doli z orožjem! —50
Božični darovi —15
Hubad, pripovedke, 1. in 2. zvezek po —20
Ilustrovani vodnik po Go-renjskem —20
Leban, 100 beril —20
Mesija, 1. in 2. zvezek —20
Na različnih potih —20
O jetiki —15
Odvetniška tarifa —30
Pregovori, prilike, reki —25
Titanik —30
Trojka, povest —50
Vojna na Balkanu, 13. zvezek \$1.85
Zgodovina c. in k. pešpolka št. 17 s slikami —50
Zgodba o povišanju —30
Zgodovina slov. naroda 5. zvezek —40
Zlate jagode, vez. —30
Življenja trnjeva pot —50

ZEMLJEVIDI:

Združenih držav mali veliki —25
Astrijsko-Italijanska vojna mapa —15
Balkanskih držav —15
Evrope —15
Evrope, vezan —50
Vojna stenska mapa \$1.50
Zemljevidi: New York, Colorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvania, Minnesota, Wisconsin, Wyoming in West Virginia in vseh drugih držav po —25
Avstro-Ogrske mali veliki vezan —50
Celi svet —25
Velika stenska mapa U. S. na drugi strani pa celi svet \$1.50

OPOMBA: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštini nakaznici, ali poštinih znamkah. Poština je pri vseh enah že vračunana.

Pozor rojaki!

Ravnokar je dotiskana velevažna in velezanimiva slovenska knjiga:

SLOVENIJA VSTANI!

izpod peresa Dr. Nike Zupaniča.

Knjiga govori o sedanji nalogi in bodoči vsodi slovenskega naroda.

Pet tisoč izvodov je bilo poslanih našim vjetnikom v Rusijo, pet tisoč jih je na razpolago ameriškim Slovencem.

Rojaki, sezite po najzanimivejši slovenski knjigi, ki je bila kdaj tiskana v Ameriki!

Stane samo 50 ct. in se dobi pri:

Dr. N. Zupaniču,

1369 E. 40 St.

Cleveland, Ohio.

Vrt, vrt!

Povest. — Spisal I. Strkelj.

(Nadaljevanje).

"Hudika vendar, kaj bom samo delal, jedel pa nič!" togotil se je Andrej pred hišo na klopi sedel, pa toliko glasno, da ga je Košček razumel pri zaprtih durih. Sveti Pavel pravi: kdor ne dela, naj tudi ne je, jaz pa pravim: kdor ne je, pa tudi delat ne bo. Včasih nič, včasih pol dneva prepozno, včasih tako, da nima nobenega pravega okusa — ali je to red? Potlej pa človek za vse sam. V družini se mi vse bolj ljubi delati, sam sem, pa sam, še dobro, da ne zadremam. Vse skupaj bom pustil in si poiskal drugod službo..."

"Andrej, slišiš — Andrej!" klical ga je iz hiše Košček. "Sedaj mi bo pa samo pravil, kaj naj storim! Nič, le pojdem, pa bo vse v kraju", ježil se je hlapec na tihem, glasno pa vendar-le poprsal: "Kaj pa bo?" "Noter pojdi, kdo bo vpil kot čič?"

"Precej!" "Toda ta 'precej' se je precej raztegnil; Andrej je namreč še nekaj časa gledal, kakšno bo vreme, potem se je dobro pretegnil in nato šel v hišo."

"Danes ne bo jedi o pravem času", prične Košček zlega, "pa bo menda že počakal. Če hoče malo slivovke, kar v omarico se stegni, sicer pa ne bo drugače, kakor da si greš sam kuhat."

"Sam pa že ne bom kuhel."

"Saj to ni vselej."

"Pri vas bi moral biti človek pravzaprav vse! Kuhaj, peri, molži..."

"Kaj ti ni vseeno, če delaš to ali ono? Vesel bodi, da ti ni treba samo težkih del delati. Hlapec pri velikem posestniku, ki stira najst dni skupaj mlati, ali cel te den zdržema kosi, tak kaj izkusi!"

"Pa ima tudi jed potem."

"No, kaj ti stradaš? Ali ti ne pravim, da si skuhaj, kar si želiš?"

"Skuhaj, skuhaj! Jaz sem prišel za hlapca, ne pa za kuharico."

"Pomisli, da jaz nisem kriv."

"No, ali sem morda jaz?"

"Kdo ti bo ustregel?"

"Saj mi ne bo treba dolgo, pojdem pa drugam."

"Držal te ne bo nihče."

"Pa dobro! V štirinajstih dneh mi pripravite, kar mi gre."

"Ne boj se!"

"Že prav."

"Prav, prav! Ali misliš, da je zame, tvojega gospodarja, prav prijetno, če te vse noči ni doma?"

"Kdo to pravi?"

"Na tem ni nič ležee, samo to ti povem: jaz imam tudi vest, in vem, da bom enkrat pred Bogom odgovarjal za vso hišo."

"Če zaradi sebe ne bodeš v zadregi, o meni ne bo nič hudega."

"No, no..."

"Jaz bi vam ravnotako lahko oponašal; no, no — pa rajši molčim."

"Saj je bolje, da si tiho."

"E, hudika, lačen sem, pa se bom še pričkal z vami? Čemu neki? V štirinajstih dne — saj ste slišali."

"Natančno."

"Potem sva pa zgovorjena."

"Mislim, da."

Andrej je pustil Koščka samega in šel iz hiše. Nič se nista zmenila, kaj naj dela popoldne, pa saj bi bil Andrej tudi težko ubogal, preveč ga je jeza trla.

"Hudika hudikovega, ali nisem dovolj dolgo trpel? Če Lenčka ne more gospodinjiti, zato jaz ne bom dem do noči teš! Zakaj pa ima dedec denar? Za denar se vse dobi!"

Tako se je hudoval Andrej ter preobračeval žepe nedeljskega teletovnika, da bi dobil kaj drobica in kak ostanek smodke. Toda na njegovo žalost so bili prostorni žepe skoraj čisto prazni. E — suša, suša! Prav brez nič sicer ni bilo, a dosti več tudi ne. Toliko je pa le nabral, da si je zapalil ogorčen smrdljivo smodko in šel jezo hladit k Markcu. Le-ta se je zadudil, kaj hoče Andrej delavni dan v krčmi, pa Andrej ni nič povedal. Čemerno je sedel, izpil, plačal in šel. Seveda, če bi imel več denarja, pijača bi mu bila že omajala jezik, a premalo je je dobil.

Markce pa je takoj slutil, v katerem grmu zajet tisti. "I, no, skoro da bi se ne zmotil, če bi dejal: a Koščekom sta se sporekla", govoril je za odhajajočim Andrejem. "Zakaj da sta se, o tem bi se

PRIZOR Z AMERIŠKE BOJNE L ADJE "MAINE".

pa predolgo ugibalo. Nekaj je, zato pa rilec kuha. I, kje gre vse gladko? Če je kaj posebnega, saj se bo kmalu zvedelo."

Markce si ni več ubijal glave s to rečjo, temveč rajši je spravil kozarec, da ne bi se muhe pasle. In pri tem opravi mu je ušel vzdih: "O, da bi bil že Košček zdrav, kdaj ga že ni bilo pri meni!"

Pa je že tako: želja imajo ljudje pač mnogo, a le preveč takih, ki se nočejo uresničiti.

Tisto popoldne se je bil Lazar namenil v hosto, da bi poiskal nekaj palice za natič. Pod pazduho je imel sekirico, pa jo je počasi mahal svojim potom. Skozi Robidovje mu je bilo iti.

"Kaj neki že kaj Košček počne?" mislil je sam pri sebi. "Koliko pa zamudim, če se minogrede malo oglasim pri njem?" dejal si je in jo krenil v njegovo hišo.

"Bog daj dober dan, Košček! Kaj pa pravi noga?" nagovoril je in pozvedoval hkrati.

"E, prijatelj, slab dan je, slab!" sprejme ga Košček resno.

"Na vse strani mi nagaja, kar le more."

"I, pa bi poslal po zdravnika."

"Bi že, pa... Toda saj z nogo ni ravno nevarno, da bi dejal, ali sicer..."

"Kaj sicer? Pa saj lahko sedem, kaj ne?"

"O, le, le, brez vse skrbi! Hvala Bogu, da si prišel; ti ne verjamem, v kakšnih zadregah sem!"

"Ti si danes nekako ves obupan. Kaj se ti je vendar pripetilo?"

"Vse ti razložim, — ali hočeš požirek slivovke?"

"I, no — dober bo."

"Kar sam si postreži! Omarico odprti! Jaz se tako težko premikam!"

"Dobro zdravje!"

"Bog daj! — Nikar ne devlji nazaj; tu-le na klopi pusti, da bova imela bolj pri rokah."

"Kakor rečeš."

"Lazar, sam presodi, če nisem res milovanja vreden! Noga me boli, no, to bi se prenašal, toda drugo! Davi je Lenčko zopet vrglo, sam sem bil doma; ti si ne moreš misliti, koliko sem trpel, da sem jo vzdignil iz pepela, drugače bi se bila zadušila. Sirota potem seveda ni mogla skuhati za popoldne, saj še sedaj leži tam za davj čimnat. Na, Andrej se pa jezi, češ, se jesti ne dobim pri hiši. Križi božji, če se to enkrat pri-milji, ker jo je davi vrglo. Andrej je pa tak, kakor noben človek. Noče malo potrpeti, temveč se le jezi. Vsaj ti imej toliko srea, da boš krave pomolza in jim kaj skuhala!"

"Kdo pa je to vedel?"

"Saj ti ne zamernim. Ako bi pa sedaj ne šla opraviti te najnujnejših opravil, zapomnil bi te pa tudi."

"Če je tako, zakaj bi se branila? Toda verjemi ali ne verjemi, prav res nisem nič vedela."

"No, tako hudo nisem mislil. Pa še nekaj? To je pa govoril Lazar bolj skrivnostno, 'Tono daj Koščku, zaujo in za Koščka bo dobro, res je potreben gospodinjje.'"

"V letih sta predalec naražen."

"Nič ne dé, to se bo že zravnilo. Toda meni se mudi v hosto! Le stopi k sosedu, kakor sem ti rekel, in stori mu dobro!"

"Kaj pravim, da ne bom?"

"Ne, ne, zato sem te za naprotil, ker te poznam. Pa nikar ne

misli, da me je Košček nagovarjal; jaz sam vem, kaj mora biti ženska."

"Ravno predno si ti prišel, sem pazil pri oknu, pa misliš, da pride kakšen človek mimo hiše, kadar bi ga želel?"

"Le potrpi, ti bom pa hitro preskrbel. Saj tudi za krave ni dobro, da morajo toliko časa pridrževati mleko. Po pravici ti povem, smiliš se mi."

"A drugim nič."

"Ker ne vedo, kako hudo ti je."

"Večkrat sem te dni že mislil: rajnice je bila situ, pa je bila le dobra."

"To ni za nikamor! Ti se moraš oženiti. Jaz si že z otroki pomagam, pri tebi je pa drugače."

"Kaj ne krevlja stara — pa naj se ženim?"

"Ne boš vedno krevlja..."

"Lej ga no, kako da nič ne piješ?"

"No, pa bom še malo."

"Le potegni!"

"No, pa se ti, saj druge tolažbe tako nimam. — Oh, veš kaj, sedaj sem si pa pravo izmislil, a ne vem ti je, vendar ti obetam, da se mi boš svoj čas za to še zahvaljeval. — Še enkrat bom pil. Nič ne grajam, dobra kapljica! — Kar lepo miren bodi, jaz ti bom kmalu tako napeljal, da se ti bo sree smejala. Tvoja nesreča je tvoja sreča. Košček, no, boš potlej govoril. — Moram iti."

"Kaj pa imaš?"

"Le sedi, pa meni zaupaj! Z Bogom!"

Košček je prijatelja klical, naj ostane, pa vse zastoj. Lazar jo je kar pobrisal.

"Te-te sembraj, tak pa Lazar se ni bil nikoli!" otresal je Košček z glavo, vzel steklenico, malo pil, potem pa jo zaprl v omarico.

"Kakšni sosedje ste vendar v Rebidovju?" tako je odgovarjal še tisti trenutek Lazar Koščkovo sosedo Špelo. "Ali ni dolžnost sosedov, da si v zadregah priskočijo na pomoč? Bog nas varuj, če bo tako, potem pa res ne vem, če imate še kaj srea!"

"No, no, Lazarjevi, neakum hudi hočete biti, toda rada bi vedela, zakaj?" znala je tudi Špela dobro obrniti jezik.

"Zakaj, zakaj? Ali nič ne veste, kako je danes pri Koščku?"

"Kako naj bi to vedela? Sosedje smo si sicer, pa kakor sam izprevidiš, precej oddaljeni. Vidi-mo se že še, da bi se pa slišali, morali bi strašno vpiti."

"Torej ti bom jaz povedal. Njega noga boli, Lenčka je danes zaradi svoje stare bolezn v postelji, ker jo je davi vrglo. Andrej je pa tak, kakor noben človek. Noče malo potrpeti, temveč se le jezi. Vsaj ti imej toliko srea, da boš krave pomolza in jim kaj skuhala!"

"Kdo pa je to vedel?"

"Saj ti ne zamernim. Ako bi pa sedaj ne šla opraviti te najnujnejših opravil, zapomnil bi te pa tudi."

"Če je tako, zakaj bi se branila? Toda verjemi ali ne verjemi, prav res nisem nič vedela."

"No, tako hudo nisem mislil. Pa še nekaj? To je pa govoril Lazar bolj skrivnostno, 'Tono daj Koščku, zaujo in za Koščka bo dobro, res je potreben gospodinjje.'"

"V letih sta predalec naražen."

"Nič ne dé, to se bo že zravnilo. Toda meni se mudi v hosto! Le stopi k sosedu, kakor sem ti rekel, in stori mu dobro!"

"Kaj pravim, da ne bom?"

"Ne, ne, zato sem te za naprotil, ker te poznam. Pa nikar ne

misli, da me je Košček nagovarjal; jaz sam vem, kaj mora biti ženska."

"Ravno predno si ti prišel, sem pazil pri oknu, pa misliš, da pride kakšen človek mimo hiše, kadar bi ga želel?"

"Le potrpi, ti bom pa hitro preskrbel. Saj tudi za krave ni dobro, da morajo toliko časa pridrževati mleko. Po pravici ti povem, smiliš se mi."

"A drugim nič."

"Ker ne vedo, kako hudo ti je."

"Večkrat sem te dni že mislil: rajnice je bila situ, pa je bila le dobra."

"To ni za nikamor! Ti se moraš oženiti. Jaz si že z otroki pomagam, pri tebi je pa drugače."

"Kaj ne krevlja stara — pa naj se ženim?"

"Ne boš vedno krevlja..."

"Lej ga no, kako da nič ne piješ?"

"No, pa bom še malo."

"Le potegni!"

"No, pa se ti, saj druge tolažbe tako nimam. — Oh, veš kaj, sedaj sem si pa pravo izmislil, a ne vem ti je, vendar ti obetam, da se mi boš svoj čas za to še zahvaljeval. — Še enkrat bom pil. Nič ne grajam, dobra kapljica! — Kar lepo miren bodi, jaz ti bom kmalu tako napeljal, da se ti bo sree smejala. Tvoja nesreča je tvoja sreča. Košček, no, boš potlej govoril. — Moram iti."

"Kaj pa imaš?"

"Le sedi, pa meni zaupaj! Z Bogom!"

Košček je prijatelja klical, naj ostane, pa vse zastoj. Lazar jo je kar pobrisal.

"Te-te sembraj, tak pa Lazar se ni bil nikoli!" otresal je Košček z glavo, vzel steklenico, malo pil, potem pa jo zaprl v omarico.

"Kakšni sosedje ste vendar v Rebidovju?" tako je odgovarjal še tisti trenutek Lazar Koščkovo sosedo Špelo. "Ali ni dolžnost sosedov, da si v zadregah priskočijo na pomoč? Bog nas varuj, če bo tako, potem pa res ne vem, če imate še kaj srea!"

"No, no, Lazarjevi, neakum hudi hočete biti, toda rada bi vedela, zakaj?" znala je tudi Špela dobro obrniti jezik.

"Zakaj, zakaj? Ali nič ne veste, kako je danes pri Koščku?"

"Kako naj bi to vedela? Sosedje smo si sicer, pa kakor sam izprevidiš, precej oddaljeni. Vidi-mo se že še, da bi se pa slišali, morali bi strašno vpiti."

"Torej ti bom jaz povedal. Njega noga boli, Lenčka je danes zaradi svoje stare bolezn v postelji, ker jo je davi vrglo. Andrej je pa tak, kakor noben človek. Noče malo potrpeti, temveč se le jezi. Vsaj ti imej toliko srea, da boš krave pomolza in jim kaj skuhala!"

"Kdo pa je to vedel?"

"Saj ti ne zamernim. Ako bi pa sedaj ne šla opraviti te najnujnejših opravil, zapomnil bi te pa tudi."

"Če je tako, zakaj bi se branila? Toda verjemi ali ne verjemi, prav res nisem nič vedela."

"No, tako hudo nisem mislil. Pa še nekaj? To je pa govoril Lazar bolj skrivnostno, 'Tono daj Koščku, zaujo in za Koščka bo dobro, res je potreben gospodinjje.'"

"V letih sta predalec naražen."

"Nič ne dé, to se bo že zravnilo. Toda meni se mudi v hosto! Le stopi k sosedu, kakor sem ti rekel, in stori mu dobro!"

"Kaj pravim, da ne bom?"

"Ne, ne, zato sem te za naprotil, ker te poznam. Pa nikar ne

misli, da me je Košček nagovarjal; jaz sam vem, kaj mora biti ženska."

"Ravno predno si ti prišel, sem pazil pri oknu, pa misliš, da pride kakšen človek mimo hiše, kadar bi ga želel?"

"Le potrpi, ti bom pa hitro preskrbel. Saj tudi za krave ni dobro, da morajo toliko časa pridrževati mleko. Po pravici ti povem, smiliš se mi."

"A drugim nič."

"Ker ne vedo, kako hudo ti je."

"Večkrat sem te dni že mislil: rajnice je bila situ, pa je bila le dobra."

"To ni za nikamor! Ti se moraš oženiti. Jaz si že z otroki pomagam, pri tebi je pa drugače."

"Kaj ne krevlja stara — pa naj se ženim?"

"Ne boš vedno krevlja..."

"Lej ga no, kako da nič ne piješ?"

"No, pa bom še malo."

"Le potegni!"

"No, pa se ti, saj druge tolažbe tako nimam. — Oh, veš kaj, sedaj sem si pa pravo izmislil, a ne vem ti je, vendar ti obetam, da se mi boš svoj čas za to še zahvaljeval. — Še enkrat bom pil. Nič ne grajam, dobra kapljica! — Kar lepo miren bodi, jaz ti bom kmalu tako napeljal, da se ti bo sree smejala. Tvoja nesreča je tvoja sreča. Košček, no, boš potlej govoril. — Moram iti."

"Kaj pa imaš?"

"Le sedi, pa meni zaupaj! Z Bogom!"

Košček je prijatelja klical, naj ostane, pa vse zastoj. Lazar jo je kar pobrisal.

"Te-te sembraj, tak pa Lazar se ni bil nikoli!" otresal je Košček z glavo, vzel steklenico, malo pil, potem pa jo zaprl v omarico.

"Kakšni sosedje ste vendar v Rebidovju?" tako je odgovarjal še tisti trenutek Lazar Koščkovo sosedo Špelo. "Ali ni dolžnost sosedov, da si v zadregah priskočijo na pomoč? Bog nas varuj, če bo tako, potem pa res ne vem, če imate še kaj srea!"

"No, no, Lazarjevi, neakum hudi hočete biti, toda rada bi vedela, zakaj?" znala je tudi Špela dobro obrniti jezik.

"Zakaj, zakaj? Ali nič ne veste, kako je danes pri Koščku?"

"Kako naj bi to vedela? Sosedje smo si sicer, pa kakor sam izprevidiš, precej oddaljeni. Vidi-mo se že še, da bi se pa slišali, morali bi strašno vpiti."

"Torej ti bom jaz povedal. Njega noga boli, Lenčka je danes zaradi svoje stare bolezn v postelji, ker jo je davi vrglo. Andrej je pa tak, kakor noben človek. Noče malo potrpeti, temveč se le jezi. Vsaj ti imej toliko srea, da boš krave pomolza in jim kaj skuhala!"

"Kdo pa je to vedel?"

"Saj ti ne zamernim. Ako bi pa sedaj ne šla opraviti te najnujnejših opravil, zapomnil bi te pa tudi."

"Če je tako, zakaj bi se branila? Toda verjemi ali ne verjemi, prav res nisem nič vedela."

"No, tako hudo nisem mislil. Pa še nekaj? To je pa govoril Lazar bolj skrivnostno, 'Tono daj Koščku, zaujo in za Koščka bo dobro, res je potreben gospodinjje.'"

"V letih sta predalec naražen."

"Nič ne dé, to se bo že zravnilo. Toda meni se mudi v hosto! Le stopi k sosedu, kakor sem ti rekel, in stori mu dobro!"

"Kaj pravim, da ne bom?"

"Ne, ne, zato sem te za naprotil, ker te poznam. Pa nikar ne

misli, da me je Košček nagovarjal; jaz sam vem, kaj mora biti ženska."

"Ravno predno si ti prišel, sem pazil pri oknu, pa misliš, da pride kakšen človek mimo hiše, kadar bi ga želel?"

"Le potrpi, ti bom pa hitro preskrbel. Saj tudi za krave ni dobro, da morajo toliko časa pridrževati mleko. Po pravici ti povem, smiliš se mi."

"A drugim nič."

"Ker ne vedo, kako hudo ti je."

"Večkrat sem te dni že mislil: rajnice je bila situ, pa je bila le dobra."

"To ni za nikamor! Ti se moraš oženiti. Jaz si že z otroki pomagam, pri tebi je pa drugače."

"Kaj ne krevlja stara — pa naj se ženim?"

"Ne boš vedno krevlja..."

"Lej ga no, kako da nič ne piješ?"

"No, pa bom še malo."

"Le potegni!"

"No, pa se ti, saj druge tolažbe tako nimam. — Oh, veš kaj, sedaj sem si pa pravo izmislil, a ne vem ti je, vendar ti obetam, da se mi boš svoj čas za to še zahvaljeval. — Še enkrat bom pil. Nič ne grajam, dobra kapljica! — Kar lepo miren bodi, jaz ti bom kmalu tako napeljal, da se ti bo sree smejala. Tvoja nesreča je tvoja sreča. Košček, no, boš potlej govoril. — Moram iti."

"Kaj pa imaš?"

"Le sedi, pa meni zaupaj! Z Bogom!"

Košček je prijatelja klical, naj ostane, pa vse zastoj. Lazar jo je kar pobrisal.

"Te-te sembraj, tak pa Lazar se ni bil nikoli!" otresal je Košček z glavo, vzel steklenico, malo pil, potem pa jo zaprl v omarico.

"Kakšni sosedje ste vendar v Rebidovju?" tako je odgovarjal še tisti trenutek Lazar Koščkovo sosedo Špelo. "Ali ni dolžnost sosedov, da si v zadregah priskočijo na pomoč? Bog nas varuj, če bo tako, potem pa res ne vem, če imate še kaj srea!"

"No, no, Lazarjevi, neakum hudi hočete biti, toda rada bi vedela, zakaj?" znala je tudi Špela dobro obrniti jezik.

"Zakaj, zakaj? Ali nič ne veste, kako je danes pri Koščku?"

"Kako naj bi to vedela? Sosedje smo si sicer, pa kakor sam izprevidiš, precej oddaljeni. Vidi-mo se že še, da bi se pa slišali, morali bi strašno vpiti."

Berta pl. Suttneri

OTROCI MARTE

(Nadaljevanje romana "Doli z orožjem!")

(Za "Glas Naroda" priredil J. T.)

21

(Nadaljevanje).

Isti čas je tudi Silvija pisala. — Pisala je svojemu možu:

Ljubi Anton: —

Na svetu je marsikaj, o čemu se lažje pismeno kot pa ustmeno pogovori. — Jaz želim, in če se ne motim — je tudi tvoja želja — ločitev zakona.

— Že več let ljubim lepo umetnico, katera ti je rodila sina. — Skoraj vedno si v hiši, katero si ji podaril. — Ti si se torej že pravzaprav ločil od mene.

Tudi jaz sem se zaljubila in zato hočem biti proste. — Varati nočem nikogar, niti tebe niti drugih ljudi. — Prosim te torej, stori vse potrebno da se bova ločila. — Če nočeš, bom odpotovala. — Vidi, da ne sama.

Kot ti je znano, imam dovolj vremenjenja, da lahko sama živim.

Vrjemi, da sem nekoliko žalostna, ko se poslavljam od tebe. — Spominjam se namreč še časov, ko sem mislila, da bova srečna. — Toda prišlo je drugače. — Ti si prvi poiskal srečo izven najine hiše: zdaj sem si jo poiskala jaz.

Ko je do tukaj napisala, je stopila v sobo hišna in ji izročila Bresserjevo pismo.

Silvija je spoznala pisavo, toda pisma ni odprla.

— Počakaj malo — je rekla hišni in s tresočo roko dokončala pismo za svojega moža. — Tako. — To nesi gospodu grofu. — Samemu oddaj, veš.

— Gospa grofica, ali ne veste, da se je gospod grof danes odpeljal? — Portirju je rekel, da se bo vrnil šele jutri ali pojutrišnjem? — Vseeno. — Položi pismo na njegovo pisalno mizo.

Ko je bila sama, se je zaglobila v Hugonovo pismo. — Prebrala ga je polglasno enkrat, dvakrat, stavek za stavkom. — Besede so se ji zdele kot prijetna godba.

Naenkrat je planila kvišku in pozvonila hišni.

— Pokliči kočijaža.

Peljala se je k svoji materi, toda matere ni bilo doma.

Kočijaža je poslala domov, in se odpravila peš po Ringu.

Ko je šla preko ceste, je zaslišala za seboj glas:

— Silvija!

Ozrla se je in vzkliknila:

— Ah!

Polg nje je stal Hugon Bresser.

Bil je ravno tako bled in razburjen kakor ona.

Slednjič je zajecal:

— Ali ste moje pismo?...!

Tikati je nikakor ni mogel.

Stavka ni dokončal ampak je vprašal:

— Odkod prihajate?

— Pri materi sem bila, pa je ni doma.

— Davi sem videl grofa Delnitzkyja. — Ali je odpotoval?

— Da, za eden ali dva dni.

— Potemtakem ste sami doma?

Ona je razumela smisel tega vprašanja in odvrnila:

— Na svojem domu ne sprejemam nikogar.

— Kaj, če bi se kam peljala?

— Kam?

— Kamorkoli.

Odkimala je in šla molče dalje.

Po dolgem molku je izpregovoril Bresser:

— Nekdo mi je pisal: — Tvoja hočem biti.

Ona je zamahnila z roko.

Na cesti se ni hotela dotakniti te svoje svete skrivnosti. — Pogovarjala sta se o raznih stvareh, toda v njenem glasu je bilo nekaj tako prisrčnega in tako mehkega kot da bi hotela neprestano govoriti. — Jaz te ljubim zdaj in na vse veke.

Sama ni vedela, kako sta dospela do Delnitzkyjeve hiše.

Hotela mu je ponuditi roko in se posloviti od njega, pa ni mogla. — Vsi udje so ji bili nekako okoreli. — Tudi stati ni mogla več.

Mehanično je šla proti vratom, on pa za njo.

Tedad ji je začelo srce divje utripati. — Tedaj ni več hotela, da bi jo zapustil.

Na stopnicah ji je ponudil roko, pri vratih je potegnil za zvonec. — Služabnik je odprl. — Ona bi se ga še vedno lahko iznebila, pa ni mogla.

Silvija je stopila na hodnik, Bresser za njo.

Ona je izročila služabniku ogrinjalo, Bresser pa klobuk in palico. Ne da bi se ozrla, je šla skozi celo vrsto soban in slednjič dospela v svoj mali salon.

Klobuk je vrgla na sofo in se je ozrla.

Hugon je stal, naslonjen na vrata in je razprostri roke.

Silvija je pridružno vzkliknila in mu planila v naročje.

— Moj ljubi, ljubi, ljubi....

On ji je dvignil glavo in ji pogledal v oči:

— Moja si!

Zatem jo je poljubil na napolodprte, po poljubu hrepeneče ustnice.

Par minut sta stala tako, zatem se je pa Silvija iztrgala iz njegovega objema in stopila par korakov nazaj.

Sedla je na sofo in globoko vzdihnila.

On se ji je približal.

— Tam — je rekla in pokazala na fotelj.

Ubogal jo je. — Vedel je, da v to sobo lahko vsak trenutek kdo pride.

— Nisem verjela — je rekla Silvija, — da znam tako ljubiti

— Ja zveš pa že dolgo, dolgo, kako te ljubim. — Že tedaj v Brunnhofu, ko je bila nevihta in ko si padla.... Tedaj sem mislil sam pri sebi: — Nebo bi imel, če bi imel tebe.

— Da, srečna bova, neizmerno srečna. — In ti boš postal še večji pesnik.

— Višjega od tebe nisem mogel doseči.

— Tako čudno mi je pri sreči in vendar tako prijetno....

Ponudila mu je roko.

On je primaknil stol, da jo je lažje dosegel.

S šepetajočimi besedami sta si povedala na stotine stvari. Kljub temu da so bila vrata odprta, so se njune ustne združile v dolg strasten poljub.

Ta poljub je bil tako strasten, da nista slišala, kako so se vrata na stečaj odprla, da nista videla človeka, ki je prišel do srede sobe. Šele jezna kletvica ju je razdružila.

Hugon je planil kvišku in obstal pred Antonom Delnitzkyjem.

S klicem: — Prokleti lopov! — je planil na Hugona in ga z vso silo udaril po glavi.

Silvija je zakričala in padla brez zavesti na tla.

XXVI.

Ko se je odigravala v Delnitzkyjevi hiši ta drama, je namraval Rudolf spustiti Dunaj in se podati v inozemstvo.

Tako se mu je mudilo, da bi se kmalo ne poslovil ne od matere ne od Silvije.

Predno je izvedel grozno novico, se je še odpravil k vpokojenemu ministru in žnjim debatiral.

V stanovanju svojega očeta je ležal Hugon Bresser. — Onemni prizoru je namreč sledil dvoboj, v katerem je bil pesnik ranjen. — Kroglo, ki ga je ranila, so mu odstranili, toda bolnik je še vedno visel med življenjem in smrtjo.

Vsi zastori so bili zagnjeni, v sobi je vladala poltema. Ob vzglavju je sedel stari Bresser, ob postelji sta pa sedeli dve ženski, Silvija in Marta.

Po dvoboju se je Anton Delnitzky odpeljal z Dunaja. Svoji ženi je pisal pismo sledeče vsebine:

— Ločila se bova, in povod za ločitev si dala ti. — Tvojega ljubimca sem moral pozvati na dvoboj. — Med menoj in teboj ni nobene vezi. — Tudi odpustiti ne moreva drug drugemu, kar sva drug drugemu prizadela. — S tem naj bo vse končano.

Ko se je Silvija zavedla, se je nahajala v svoji postelji, kamor so jo bili prenesli.

Prav nič ni vedela, koliko časa je bila v nezavesti, in kaj se je potem zgodilo.

Da bo tistemu prizoru sledil dvoboj, ji je bilo takoj jasno. — Prepričana je bila, da se bosta moža borila. — Kaj naj stori?

— Ali naj pade pred moža na kolena in naj ga prosi milosti? — In tudi če bi se je mož usmili, bi Hugon ne miroval. — Udarca, ki ga je dobil v obraz, bi ne mogel pozabiti.

Ko je bil dvoboj že končan, je zamogla vstati iz postelje. — Zahlevala je, da so ji vse razodeli.

Marta je ugodila njeni želji.

— Dvoboj se je torej vršil. — Na pištole.... Anton ni bil ranjen in je odpotoval.... Hugon....

(Dalje prihodnjič).

Rad bi izvedel za naslov svojih dveh bratov ANTONA in JOSEPA ROLICH. Doma sta iz Gornjega Zemuna pri Ilirski Bistrici na Notranjskem. Pred par leti sta bila v Davis, W. Va., in zdaj ne vem, kje se nahajata. Prosim člene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi naznani, za kar bom zelo hvaležen, ali naj se pa sama javita. — Frank Rolich, Box 145, Hudson, Wyo.

Dr. KOLER

638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

SLOVENSKI ZDRAVNIK

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specializiran za vse vrste bolezni, ki ima izletno prakso v zdravstvu tajnih moških bolezni.

Sivili ali sanstru-pjenje krvi zdravil a glasovitim 606, ki ga je izumel dr. prof. Ehrlich. Če imate mogoče ali mehurske po telesu, v aru, izpadanje las, bolečine v kosteh, pridite in izčistite vam bo kri. Ne čakajte, ker ta bolezen se nalezla. Izgubo semena nenasravnim potom, zdravim v par dneh, kapavce ali triper in tudi vse druge posledice, ki nastanejo radi israbljivanja samega sebe. Kakor hitro opazite, da vam po- nehuje moška zmoglost, ne čakajte, temveč pridite in jaz vam jo bom znova povrnil.

Bušenje cevi, ki vodi iz mehurja ozdravim v kratkem času, Hydrocele ali kilo ozdravim v 30 urah in sicer brez operacije.

Bolezni mehurja, ki povzročijo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri spuščanju vode, ozdravim s gotovostjo.

Reumatizam, trganje, bolečine, otokine, aršetič, škrofe in druge kožne bolezni, ki nastanejo valed nečiste krvi ozdravim v kratkem času in ni potrebno ležati.

Uradne ure: V ponedeljkih, sredah in petkih od 8. jutraj do 8. popoldne. V torek, četrtek in sobotah od 8. ure jutraj do 8. ure zvečer. — Ob nedeljah pa do dveh popoldne. S pošto ne delam. — Pridite osebo. — Ne posabite ime in številko!

HARMONIKE

podati kakršnekoli vrste izdelenjem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravu manjših vaskdo polije, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vsamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakorino kdo sahtava brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL

1917 East 62nd St., Cleveland, Ohio

Brezplačen nasvet in pouk priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION" za državo New York varuje priseljence ter jim pomaga, če so bili oslepajeni, oropani ali če so s njimi slabo ravnali. Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljan Združenih držav, kjer se oglašiti za državljan-ske listine.

Sorodniki naj bi čakali dovo-dolže priseljence na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite: STATE DEPARTMENT OF LABOR, BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION, Newyorki urad: 230, 5th Ave., Room 1012.

Odpri vsak dan od devetih do polnoči do petih popoldne in ob sredah od osme do devete ure zvečer.

Urad v Buffalo: 704, D. S. Morgan Building. Odpri vsak dan od devetih do polnoči do petih popoldne in ob sredah od osme do devete ure zvečer.

VABILO

na

PLESNO VESELICO,

ki jo prireda skupno

društvo sv. Barbare št. 54, J. S. K. J. št. 77, S. N. P. J. št. 223 in

S. S. P. Z. št. 125

v Greensburgu, Pa.,

v soboto 26. avgusta 1916

v dvorani G. M. Miheuca

na Haydensville.

Začetek točno ob 6. uri zvečer.

Vstopnina za člane omenjenih društev \$1, za nečlane 50¢; dame

proste vstopnine.

Igrala bode slovenska godba iz Johnstowna, Pa. Za dober prigrizek in sveže pivo bode preskrbel odbor.

Tempotom vladno vabimo vsa sosednja društva, kakor tudi vse rojake in rojake in rojakinje, da se polnoštevno udeležijo naše veselice.

Toraj, rojaki, nasvidenje dne 26. avgusta! Odbor.

(23-24-8)

HIŠE NA PRODAJ

nove na lahka odplačila, kakor tudi prazne lote in farme.

Zavarovanje proti ognju.

JOHN ZULICH,

1165 Norwood Rd., Cleveland, Ohio

NAZNANILLO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim rojakom v državi Pennsylvania naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naroč-nino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo ali rojaki v vseh ozi-rih na roko.

Uredništvo.

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naroč-nino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo ali rojaki v vseh ozi-rih na roko.

Uredništvo.

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naroč-nino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo ali rojaki v vseh ozi-rih na roko.

Uredništvo.

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naroč-nino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo ali rojaki v vseh ozi-rih na roko.

Uredništvo.

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naroč-nino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo ali rojaki v vseh ozi-rih na roko.

Uredništvo.

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naroč-nino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo ali rojaki v vseh ozi-rih na roko.

Uredništvo.

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naroč-nino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo ali rojaki v vseh ozi-rih na roko.

Uredništvo.

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naroč-nino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo ali rojaki v vseh ozi-rih na roko.

Uredništvo.

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naroč-nino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo ali rojaki v vseh ozi-rih na roko.

Uredništvo.

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naroč-nino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo ali rojaki v vseh ozi-rih na roko.

Uredništvo.

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naroč-nino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo ali rojaki v vseh ozi-rih na roko.

Uredništvo.

Mr. Janko Pleško,

POZOR ROJAKI!

Mezopotamije sanila na kaneke lase, kakor tudi na meho urke in budo. Od tega sanila grastejo v doli tednih krasni gosti in dobri hajo kakor tudi meho krasni haki in budo in nabode odpadali in celvati. Revmatizam, kistebel ali trganje v rokah, rane, rane, v obeh dneh popoldne ostr-vim, rane, opekline, hula, ture, krasne in grinte, potne noge kurje ocase, ocase in par dneh popoldne ostrvin. Kdor bi meho sdravila bva uspeha rabiti mu jamčim za \$500. Pišite takoj po cenik, ki ga takoj pošljim zastonj.

JACOB WARHIO,

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Dr. LORENZ,

Specialist moških bolezni.

Jas sem edini hrvaško govore-

ci specialist moških bolezni v

Pittsburghu, Pa.

DR. LORENZ.

641 Penn Av. II. nadst. na ulici.

Uradne ure: dnevno od 9. do

popoldne do 8. ure zvečer. V pet-

kih od 9. do 2. popoldne.

Nedeljo od 10. do 2. popol.

NAZNANILLO IN PRIPORO-

ČILO.

Cenjenim rojakom v Clevelandu, Ohio in okolici naznanjamo, da jih bo obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. FRANK MEH,

kateri je pooblaščen pobirati na-ročnino na naš list, knjige in dru-ge v našo strogo spadajoče posle ter izdajati pravoveljavne potrdila valed česar ga rojakom naj-topleje priporočamo.

Upravišтво "Glas Naroda".

IČE SE GOZDARJN

Za delati drva; \$1.35 od klaftra za rezati kemični les.

Za lupljenje; najboljša plača.

Ko premeha sezija, je dovolj dela od kosa ali pa v kempah.

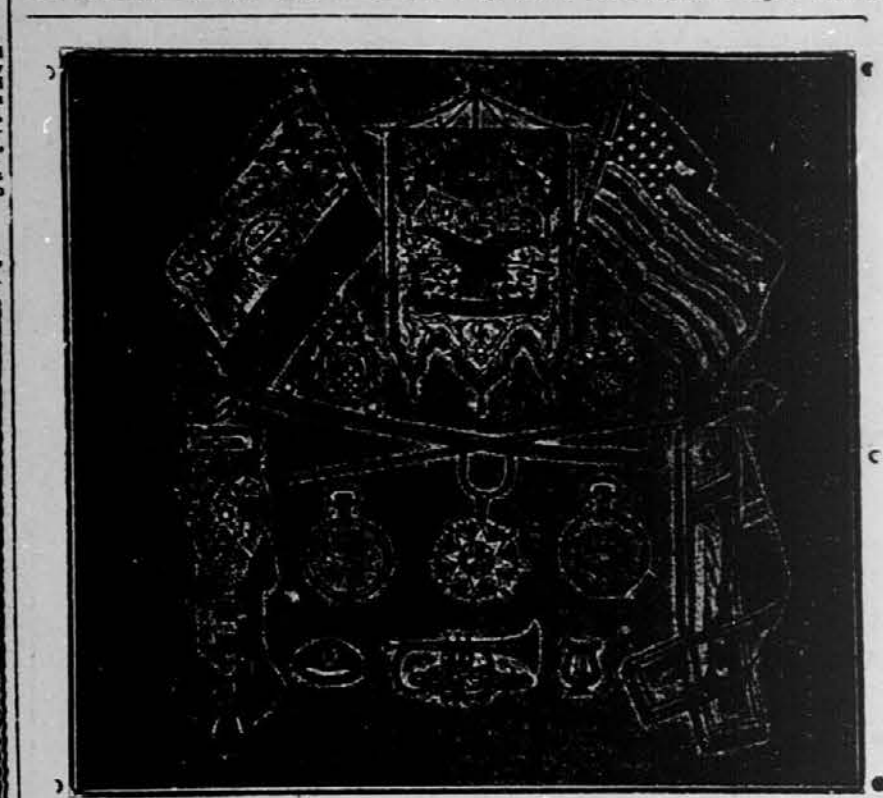
Za izdelovanje cedra; največja plača od kosa za rezati logse, stebre, trame, švelarje itd.

Za splošno delo v gozdu; najvišja plača. Stalno delo skozi celo leto.

I. STEPHENSON CO., Trustees,

(11-7 v d) Wells, Mich.

dobite "GLAS NARODA" skosi štiri mesece dnevno, izvzemli nedelji in po-stavnih praznikov. "GLAS NARODA" lahaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donaja dnevno poročila s bojišča in rane ali-ke. Sedaj ga sleherni dan raspošiljamo 12,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse oboje lista je organizirano in spada v strokovne ušije.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandere, zastave, regalje, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, verižico, priveske, prestane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas za cene vprašate. Uprasanje Vas stane le 2c. pa si bodele prihranili dolarje.

Cenike, več vrst pošljamo brezplačno. Pišite ponj.

IVAN PAJK & CO., Conemaugh, Pa., Box 328.

MODERNO UREJENA TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVRSNE TISKOVINE

IZVRŠUJE PO NIZKIH CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V DRUGE JEZIKE.

UNJSKO ORGANIZIRA

POSEBNOST 80:

DRUŠTVENA PRAVILA, OKROŽNICE — PAMFLETE, CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:

Slovenic Publishing Co.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Velika vojna mapa

vojskujocih se evropskih držav,

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani, zjedi-njene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.